

 SISMANGOLIO

5213

“Η ΣΑΛΠΙΓΞ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ”

ΗΤΟΙ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΥΝΑΤΟΥ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΟΙ-
ΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ
ΙΔΕΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΘΕ·Ι·ΣΤΩΝ ΚΑΙ ΑΘΕΩΝ
ΛΑΩΝ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΙΔΕΑΝ

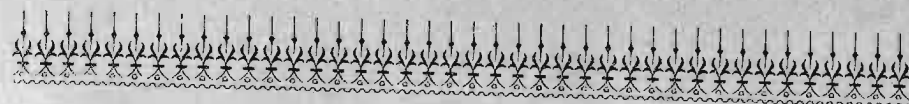
ΥΠΟ ΤΙΝΟΣ ΦΙΛΟΥ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

ΧΡΟΝΟΣ 1

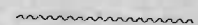
ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ “Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄

Οἱ ὅροι τῆς πραγματώσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς οὐδένα νὰ προσθέσῃ εἴτε
ν' ἀφαιρέσῃ λέξιν τινὰ ἐξ αὐτοῦ τοῦ βιβλίου.

Πᾶν δὲ δικαίωμα μετατυπώσεως ἢ μετα-
φράσεως αὐτοῦ ἀνήκει μόνον εἰς τοὺς ὁμόφρο-
νάς μου.

Ἡ ἀνθρωπότης προώρισται νὰ ἐνωθῇ καὶ νὰ λει-
τουργήσῃ ὑπὸ τοὺς ἀκολουθούς ὅρους:

Πρώτιστος ὅρος διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν
τῆς ἀνθρωπότητος πρέπει νὰ εἶνε ἡ ἐλευθερία εἰς τὰς
ἐνεργείας καὶ τὰς πράξεις τόσοι τοῦ ἄρρενος φύλου ὅ-
σον καὶ τοῦ θήλεος, διότι ὅλη ἡ ἐργασία εἴτε ὕλική
εἴτε διανοητικὴ εἴτε διοικοῦσα εἶνε ἀνάγκη καὶ δίκαι-
ον συνάμα νὰ διεξάγῃται διὰ τῶν δύο τούτων φύλων.
Ἐν συνδυασμῷ δὲ καὶ ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἀλλήλων τὰ
δύο ταῦτα φύλα, ἀνδρικὸν καὶ γυναικεῖον, ὅπως φθά-
σωσιν εἰς τὸ σκοπούμενον πρέπει νὰ διαιρεθῶσιν εἰς
τρεις κοινωνικὰς τάξεις, ὅπως ἀναλάβῃ ἐκάστη τὸ εἰς
αὐτὴν ἀνήκον μέρος ἐκ τοῦ καταμερισμοῦ τῆς ἐργασί-
ας τῆς ἀνθρωπότητος γεννησομένου ἀπαραιτήτως συ-
νφδὰ τῇ πνευματικῇ τε καὶ σωματικῇ δυνάμει ἐνὸς ἐ-
κάστου φύλου.

Τὴν πρώτην τάξιν ἐξ αὐτῶν πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τὸ
μεγαλειότερον μέρος τῶν ἀνθρώπων ἄρρένων καὶ θηλέ-

ων ἀπὸ κοινοῦ, διότι τὸ καθήκον τῆς τάξεως ταύτης εἶνε ὑλικόν, ἅτε ἐχούσης νὰ φροντίσῃ διὰ τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας τῆς ἀνθρωπότητος (τροφὴν, ἐνδυμασίαν, κατοικίαν κτλ.) Τὴν κοινωνικὴν ταύτην τάξιν ἥτις θὰ ἀπασχοληθῇ μὲ τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας τῆς ἀνθρωπότητος θὰ ὀνομάσωμεν **ΠΑΘΗΤΙΚΗΝ ΥΠΟΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ**.

Ἄλλ' ὥς γνωστὸν ἡ ἀνθρωπότης ἔχει οὐ μόνον ὑλικὰς ἀνάγκας ἀλλὰ καὶ ἠθικὰς καὶ πνευματικὰς τοιαύτας. Τὰς ἀνάγκας ταύτας προὐρίσται νὰ ἐκτελῇ ἡ τρίτη κοινωνικὴ τάξις, τὴν ὁποίαν θὰ ἀποτελέσουν τὰ πλήθη τῶν ἐπιστημόνων, καθηγητῶν, διδασκάλων, ἡθοποιῶν καὶ πάντων τῶν διανοητικῶς ἐργαζομένων. Ἡ τάξις αὕτη ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν πρώτην εἶνε ὀλιγώτερον πολυπληθὴς καὶ ὀνομάζομεν αὐτὴν **ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΝ ΥΠΟΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ**. Διὰ τὴν τακτικὴν λειτουργίαν καὶ διατήρησιν τῶν ὡς ἄνω δύο τάξεων ἢ ὑποστάσεων τοῦ ἀνθρωπισμοῦ εἶνε ἀπαραίτητος ἡ ὑπαρξίς τῆς δευτέρας κοινωνικῆς τάξεως. Ἡ τάξις αὕτη πρέπει νὰ ἀποτελεσθῇ ἀπὸ τὰ μέλη τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς ἥτοι κυβερνητικοὺς ὑπαλλήλους, ἀστυνόμους, χωροφύλακας κτλ. ὀνομάζομεν δὲ αὐτὴν **ΟΥΔΕΤΕΡΑΝ ΥΠΟΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ** καὶ εἶνε ὀλιγώτερον πολυπληθὴς τῆς πρώτης ἢ παθητικῆς καὶ περισσότερον τῆς τρίτης ἢ ἐνεργητικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

Διὰ τὴν διακυβέρνησιν δὲ τῶν τριῶν τούτων κοινωνικῶν τάξεων εἶνε ἀνάγκη νὰ σχηματισθῇ μία **ΤΡΙΤΗΝΗΣ ΒΟΥΛΗ** δηλαδή ἡ Βουλὴ αὕτη θὰ ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν ἐπιλέκτων ἄρρένων καὶ θηλέων ἀτόμων κατα-

γομένων ἐξ ἐκάστου ἔθνους καὶ ἐρμαφροδίτων ἀνθρώπων ὁρμωμένων ἐκ τῶν πέντε ἀνθρωπίνων φυλῶν. Ἐπιλέκτους ἐννοοῦμεν τοὺς περιφρονοῦντας τὰς κοσμικὰς ἀπολαύσεις, τοὺς εἰς τὴν φιλοσοφίαν ρέποντας, τοὺς κοινωνοφελεῖς ἐφευρέτας, τοὺς ἐξιχθέντας εἰς τὴν ἡλικίαν τοῦ ὠρίμως σκέπτεσθαι, ἥτοι ἄγοντας τὴν ἡλικίαν 30—65 ἐτῶν. Τὰ ἄρρενα μέλη τῆς ταιαύτης Βουλῆς θὰ ὑπερασπίζωνται τὰ συμφέροντα τοῦ φύλου αὐτῶν, τὰ θήλεα τὰ συμφέροντα τοῦ γένους των, τὰ δὲ ἐρμαφρόδιτα θέλουσιν ἐπιλύει τὰς ἀναφυομένας διαφορὰς μεταξὺ τῶν δύο φύλων. Τὸ ἔργον τῆς Βουλῆς ἐν τῇ ἀνθρωπότητι θὰ εἶνε τὸ αὐτὸ μὲ τὸ ἔργον τοῦ ἐγκεφάλου ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. Καὶ καθὼς διὰ τῶν αἰσθητηρίων ἀποδιβάζονται εἰς τὸν ἐγνέφαλον ἀνοθεύτως αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου ἐντυπώσεις καὶ δι' αὐτοῦ σχηματίζεται ἡ ἰδέα, ἥτις πραγματοποιεῖται πάλιν διὰ τοῦ νευρικοῦ συστήματος τοῦ ἀνθρώπου, ταιουτατρόπως καὶ ἐν τῇ ἀνθρωπότητι ἀριθμός τις τῶν μελῶν τῆς οὐδετέρας ὑποστάσεως τοῦ ἀνθρωπισμοῦ δέον ὥπως ἐπιθεωρῇ τὰς πράξεις καὶ ἐνεργείας τῶν ἄλλων δύο ὑποστάσεων, καὶ ἐκθέσῃ εἰς τὴν διακυβερνώσαν Βουλὴν ἀνοθεύτως καὶ ἀδόλως τὴν καθόλου πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος. Τὸ πόρισμα δὲ τῶν ἀποράσεων τῆς Βουλῆς ταύτης σχετικῶς μὲ τὴν πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος θὰ διαβιβάζεται εἰς τὸ ἄλλο τμήμα τῆς οὐδετέρας ὑποστάσεως διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τοῦτο αὐτὰς τυφλῶς καὶ ἀσυσζητητεῖ, ὅπως συμβαίνει εἰς τὰ νεῦρα, τὰ ὁποῖα ὑπείκουσι τυφλῶς εἰς τὸν ἐγνέφαλον.

Τὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως καὶ ἐκτιμήσεως τῶν ἐνεργειῶν καὶ πράξεων τῶν ἀτόμων ὅλων

τῶν τάξεων, θὰ ἔχῃ ἡ διακυβερνώσα Βουλὴ, ἣτις διὰ τοῦ χρήματος, τὸ ὁποῖον αὐτὴ καὶ μόνη θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδίδῃ, θὰ ἀνταμοιβῇ καὶ θὰ προαγάγῃ ἕκαστον. Τὸ νόμισμα πρέπει νὰ γίνῃ διεθνὲς καὶ ὡς ἐκ τούτου αὐτὸ πρέπει νὰ φέρῃ ὡς σφραγίδα τῆς μορφῆς τῶν πέντε ἀρρένων καὶ θηλέων ἀνθρωπίνων φυλῶν. Τὸ χρῆμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδίδεται κατ' ἔτος δὲν πρέπει νὰ ἰσχύῃ διὰ τὸ ἐπόμενον, διὰ τὸν λόγον τῆς ἄρσεως πάσης φορολογίας καὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἀποταμιεύσεως ὑπερόγκου χρηματικοῦ ποσοῦ ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ, ἵνα καταστῇ ἀδύνατος ἡ ἀσχροκέρδεια, ἡ ἀδικία καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν πτωχῶν ὑπὸ τῶν πλουσίων, συνέπειαι δὲ τούτου θὰ εἶναι νὰ ἐκλείψῃ τὸ ἐμπόριον, ἡ μεσιτεία κτλ. καὶ νὰ γίνῃ ἐν ἕκαστον εἶδος τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὴν ἀνθρωπότητα πραγμάτων μονοπώλιον, ἕκαστον δὲ μονοπώλιον καὶ τὰ διάφορα μεταφορικὰ μέσα ὡς οἱ σιδηρόδρομοι, τὰ ἀτμόπλοια, τὰ ταχυδρομεῖα καὶ τὰ λοιπὰ τοιαῦτα, ὡς καὶ τὰ ἐργαστήρια, τὰ νοσοκομεῖα, τὰ ξενοδοχεῖα, τὰ ζυθοπωλεῖα, τὰ θέατρα, κτλ. τοιαῦτα πρέπει νὰ ἀνήκωσι καὶ νὰ λειτουργῶσι ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Βουλῆς.

Ὅλαι αἱ χειρωνακτικαὶ ἐργασίαι δέον νὰ κατατμηθῶσιν εἰς πέντε κυρίως μεγάλα μέρη. Ἡ ἐκτέλεσις δὲ ἐνὸς ἐκάστου μέρους πρέπει νὰ ἀνατεθῇ εἰς μίαν ἐκάστην φυλὴν, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὥστε ἡ ἐργασία νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν πληθυσμόν, τὴν χώραν καὶ τὸν χαρακτήρα τῆς φυλῆς. Ἐπίσης δὲ ἡ εἰς ἐκάστην φυλὴν ἀνατεθείσα ἐργασία πρέπει νὰ καταμερισθῇ, εἰς τόσα μέρη, ὅσα εἶναι τὰ ἔθνη τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν φυλὴν αὐτήν. Εἰς ἕκαστον δὲ ἔθνος ἡ ἀνατεθείσα ἐργασία

πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν πληθυσμόν, τὴν χώραν καὶ τὸν χαρακτήρα αὐτοῦ. Τὰ ἔθνη καθὼς καὶ αἱ φυλαί, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐργασίαν, δέον νὰ περιορισθῶσι εἰς τὸν κύκλον αὐτῶν διὰ νὰ μὴ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ κἀμνωσιν ὑπερβασίαν τινὰ εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἄλλων. Κατὰ τὸ ὧς ἄνω ἐκτεθὲν σύστημα δέον νὰ διοργανωθῶσι καὶ αἱ ἕτεραι δύο ὑποστάσεις τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, δηλονότι ἡ ἐνεργητικὴ καὶ ἡ οὐδατέρα. Κατὰ τὴν ἀνάγκην δὲ ἡ ὁποία ἤθελε παρουσιασθῇ εἰς οἷονδήποτε τόπον, θὰ ἀποστέλλωνται αὐτόθι ὑπὸ τῆς Βουλῆς τρόπον τινὰ ὡς στρατιῶται, εἴτε χαιρώνεκτες, εἴτε διανοούμενοι, εἴτε ἀστυνομικοὶ καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι.

Εἶναι δίκαιον τὰ ἄτομα τὰ ἀνήκοντα εἰς οἷονδήποτε ἐκ τῶν τριῶν κατηγοριῶν, τὰ ἐργαζόμενα μὲ ὀχληρὰς ἐργασίας καὶ κοπιᾶζοντα περισσότερον τῶν ἄλλων, νὰ ἀπολαμβάνωσι καὶ περισσότερον μισθὸν παρὰ τῆς διακυβερνώσης Βουλῆς ἀνάλογον πρὸς τοὺς κόπους τοὺς ὁποίους καταβάλλουσιν. Εἶναι ἐπίσης δίκαιον πάλιν ὅσα ἄτομα ἀδυνατοῦσι πλέον νὰ ἐργάζωνται, εἴτε ἔνεκα ἀσθενείας, εἴτε ἔνεκα τοῦ γήρατος, νὰ παύσωσι πλέον νὰ ἐργάζωνται καὶ νὰ λαμβάνῃ πάλιν ἐν ἕκαστον ἐξ αὐτῶν τὸν μισθὸν τὸν ὁποῖον ἐλάμβανε προηγουμένως παρὰ τῆς διακυβερνώσης Βουλῆς μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι νὰ ἐργάζεται νυχθημερόν καὶ ἀδιακόπως, ἀλλ' ἀπαιτεῖται διάλειμμα, διὰ νὰ ἀναπαυθῇ καὶ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐργασίαν μὲ περισσοτέραν δύναμιν καὶ ζῆλον. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀνθρωπότης δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ σύνολον ἀτόμων, διὰ ταῦτα ὁ αὐτὸς νόμος πρέπει νὰ διέπῃ καὶ ὅλην τὴν

ἀνθρωπότητα, δηλονότι δι' ἐκάστην ἐργασίαν, χειρωνακτικὴν, διανοητικὴν, κυβερνητικὴν καὶ βουλευτικὴν δέον νὰ ὑπάρχωσι διπλοὶ ὁμίλοι ἐργατῶν, ἕκαστος τῶν ὁποίων νὰ ἐργάζεται ἐπὶ ἓν ἐξάμηνον, ἡμερησίως δὲ ὀκτὼ ὥρας μόνον καὶ ἐπὶ ἓν ἐξάμηνον νὰ ἀναπαύηται λαμβάνων τὸν τακτικὸν μισθὸν τοῦ ὁπότε καὶ θὰ ἀναπληροῦται εἰς τὴν ἐργασίαν ὑπὸ τοῦ ἐτέρου ὁμίλου.

Τὰ τέκνα τῶν ἀτόμων καὶ τῶν τριῶν ὑποστάσεων τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ὑπὸ τὸν ἑλεγχον καὶ τὴν προστασίαν τῆς Βουλῆς πρέπει νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰς σχολὰς τῆς χώρας αὐτῶν μέχρι τῆς νομίμου ἡλικίας των καὶ νὰ σπουδάζωσι τὰ στοιχεῖα ὅλων τῶν ἐπαγγελλμάτων καὶ ἐπιστημῶν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν φυλὴν αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν ἀποφοίτησιν αὐτῶν ἐκ τῆς σχολῆς νὰ τραπῶσιν εἰς οἷονδήποτε ἐπάγγελμα ἢ ἐπιστήμην ἢ θελὸν κριθῇ κατάλληλα διὰ τὴν φυλὴν αὐτῶν.

Τὰ ἄτομα πάσης οἰασδῆποτε τάξεως, ὅταν φθάσωσιν εἰς τὸ σημεῖον τῆς τελειότητος, ὥστε νὰ καταστῶσιν ἐκ τῶν ἐπιλέκτων μελῶν τῆς τάξεως ἐκείνης χαίρουσι ἀπ' ἐαυτῶν τὸ δικαίωμα νὰ ἀποτελέσωσι μέλη τῆς διακυβερνήσεως Βουλῆς. Καὶ μετὰ θάνατον ἀκόμη τὰ μέλη τῆς Βουλῆς ταύτης πρέπει νὰ ὑμνῶνται καὶ νὰ δοξάζωνται ὑπὸ τῆς ἀνθρωπότητος ὡς ὕψιστα καὶ εὐεργετικὰ μέλη τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ ἀγάπη, ὁ ἔλεος, ἡ ταπεινοφροσύνη, ἡ ὑπομονή, ὁ οἶκτος, ἡ ἀγαθοεργία, ἡ ἀγνότης, ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη, ἡ ὑπεράσπισις τοῦ καταδυναστευομένου, ἡ πρᾶότης ἰδίᾳ πρὸς τὰ ξῶα, ἡ ἐξορία τοῦ μίσους, τῆς ἐκδικήσεως κτλ. τοιαῦτα

αἰσθήματα πρέπει νὰ ἐμπνέωνται εἰς ἕκαστον ἄτομον ὡς θρησκευτικὸν καθήκον.

Οἱ παιδοκτόνοι, καὶ αἱ προκαλοῦσαι πρόωρον τοκετὸν γυναῖκες, οἱ κακοῦργοι, οἱ δολοφόνοι, κτλ. τοιαῦτα ἄτομα πρέπει νὰ τιμωρῶνται μὲν αὐστηρῶς, ἀλλ' ὅχι διὰ ποινῆς θανάτου, ἐνὶ λόγῳ νὰ καταργηθῇ ὀριστικῶς ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου ἐν τῇ ἀνθρωπότητι.

Ἐπειδὴ ὡς θέλετε μάθει ἐκ τοῦ Α' καὶ Δ' κεφαλαίου τοῦ ἀκολούθου δευτέρου βιβλίου ἡ ΘΕΟΤΗΣ ἢ ἄλλως ἢ ὑψίστη καὶ ἀόρατος διανοητικὴ ἐκείνη δύναμις διὰ τῆς ὁποίας διατρέχει ὁ Πλανήτης ἡμῶν τὴν τροχιάν του ἐν τάξει, ἐνισχύεται διὰ τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπειδὴ πάλιν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων ὡς θέλετε μάθει πάλιν ἐκ τοῦ Δ' κεφαλαίου λαμβάνουσιν ὑπαρξιν διὰ τοῦ σπερματικοῦ καλουμένου κυττάρου τοῦ ἀνθρώπου, ὡς ἐκ τούτου ὁ γάμος, ὅστις εἶνε μέσον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τελειοποίησιν τοῦ σπερματικοῦ κυττάρου τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νὰ ἐπιβάλληται ὡς ἱερὸν καθήκον δι' ἕκαστον ὑγιῆ ἄνθρωπον πρὸς τεκνοποίησιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦς ἀκολούθους ὅρους.

Ἡ μονογαμία πρέπει νὰ εἶνε νόμιμος καὶ σεβαστὸς γάμος. Εἴτε ὁ ἄρρην εἴτε ὁ θήλυς ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἐκλέξῃ σύζυγον ἄλλοεθνή· διότι διὰ τῆς διασταυρώσεως τῶν εἰδῶν τῶν ἀνθρώπων καθιστῶσι τὰ τέκνα αὐτῶν πνευματικῶς καὶ σωματικῶς εὐρωστα. Ἡ ἄδεια τοῦ γάμου καὶ τοῦ διαζυγίου πρέπει νὰ διακανονίζηται ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς διακυβερνήσεως Βουλῆς. Δι' ἕκαστον νεόνυμφον πρέπει νὰ παραχωρηθῇ ὡς γαμήλιον δῶρον ὑπὸ τῆς διεπούσης Βουλῆς μία μονόροφος οἰκία ἐπιπλωμένη καὶ ἀποτελούμενη ἐκ τριῶν δωματίων. Τὰ

νόθα τέκνα μετὰ τῶν μητέρων των πρέπει καὶ αὐτὰ νὰ τροφοδοτῶνται καὶ νὰ προστατεύωνται ὑπὸ τῆς διακυβερνώσης Βουλῆς φιλοστόργως.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προεκτεθέντος κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ ἓν ἕκαστον ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐπειδὴ θὰ ζῇ εὐμαρῶς, ἐλευθέρως καὶ τὸ μέλλον αὐτοῦ τε καὶ τῆς οἰκογενείας του θὰ ἐξασφαλίζεται ὑπὸ τῆς διακυβερνώσης Βουλῆς, ὡς ἐκ τούτου αὐτὸς θὰ εἶνε πάντοτε κατευχαραριστημένος ἀπὸ τὴν κατάστασιν του καὶ κατ' ἀκολουθίαν θὰ ἐκτελῇ οὗτος τὸ καθήκον του δικαίως καὶ προθύμως καὶ δὲν θὰ ἐπαναστατῇ ἐναντίον τῶν ἄλλων. Ἐπὶ τοῦ προεκτεθέντος κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ πάλιν ἐπειδὴ τὰ ἔθνη θὰ ἀσχοληθῶσιν ἓν ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἰδιαιτέρως μὲ τὸ ἔργον ἢ ἐπάγγελμα, τὸ ὅποιον ἔλαχεν εἰς αὐτὸν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπειδὴ ἕκαστον ἔθνος δὲν θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς πολλαπλᾶς αὐτοῦ ἀνάγκας εἰμὴ διὰ τῆς συνεργασίας τῶν λοιπῶν, διὰ ταῦτα μετὰ τῶν διαφορῶν ἔθνων, τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν ἀνθρωπότητα θὰ ἀναπτυχθῇ ὑποχρεωτικὴ καὶ διαρκὴς ἀλληλεγγύη. Διὰ τῆς ἀλληλεγγύης δὲ ταύτης εἶνε ἐπόμενον, ὅτι θὰ διατηρηθῇ ἡ τάξις καὶ ἡ εὐνομία, καθότι ἡ διατάραξις τῶν σχέσεων καὶ μετὰ τὸν δύο μόνον ἔθνων θὰ συνεπήγαγε γενικὴν καθόλου ἀναστάτῳσιν, πρᾶγμα τὸ ὅποιον δὲν ἤθελον ἐπιτρέψῃ τὰ ἄλλα ἔθνη, διότι διακυβεύεται τὸ συμφέρον αὐτῶν. Ἀμέσως δὲ κατεξανιστάμενα ταῦτα ἤθελον καταστεῖλῃ τὸ κίνημα εἰς τὴν γένεσιν του ἀκόμῃ.

Διὰ νὰ δύναται ἡ ἀνθρωπότης νὰ διοργανωθῇ καὶ νὰ λειτουργῇ κατὰ τοὺς προεκτεθειμένους ὅρους ἡμῶν ὀφείλουσιν ἅπαντα τὰ ἔθνη νὰ παραιτῶσι καὶ

νὰ ἐγκαταλείπωσι τὰς περὶ τῆς δημιουργίας καὶ τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου σφαλερὰς δοξασίας των, αἱ ἐποῖται ὡς γνωστὸν εἶνε ἡ πηγὴ τοῦ φυλετικοῦ μίσους, τῆς ἐκδικήσεως, τῆς καταδιώξεως, τῆς θρησκευτικῆς δεισιδαιμονίας, τοῦ φανατισμοῦ, τῶν διαρκῶν πολέμων, τῆς αἱματοχυσίας κτλ.

Καὶ ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ εἶδος τὸ πνεῦμα τῆς ἀνθρωπότητος εὐρίσκετο μέχρι σήμερον εἰς τὴν παιδικὴν τοῦ ἡλικίαν καὶ διὰ τῶν πολέμων ἤλθε καὶ ὥριμασε πλέον νὰ μεταβῇ εἰς τὸ στάδιον τοῦ ὥριμους σκέπτεσθαι ἵνα οὕτω ἀπαλλαχθῇ ἡ ἀνθρωπότης ἐκ τῶν ἀθλιότητων καὶ τῶν συμφορῶν.

Πρὸς ἀκριβῆς λοιπὸν μετὰδασιν τοῦ πνεύματος τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τῆς παιδικῆς εἰς τὴν ὥριμον ἡλικίαν τοῦ σκέπτεσθαι συνετάξαμεν τὸ ἀκόλουθον τοῦτο Β' βιβλίον, διὰ τῆς ἐμβριθοῦς μελέτης τοῦ ὁποῖου ἕκαστος ἄνθρωπος θέλει μάθῃ ἐξ αὐτοῦ λογικῶς τὸ **πόθεν προῆλθεν αὐτός, τί εἶνε, τίς εἶνε ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς αὐτοῦ τε καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιγείων καὶ οὐρανίων ὄντων, ὡς καὶ τὸ τί θέλει γίνῃ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ μετὰ θάνατον.** Μανθάνον ταῦτα ἕκαστον ἔθνος διὰ τῆς λογικῆς, θὰ ἀποκτήσῃ σταθερότητα εἰς τὰς ἀρχὰς ταύτας καὶ οὕτω ἐκμηδενιζομένων τῶν πρώην περὶ τῆς δημιουργίας καὶ τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου σφαλερῶν ἰδεῶν αὐτοῦ θὰ σχηματίσῃ ὁμορροσύνην καὶ τὴν αὐτὴν θρησκευτικὴν πεποίθησιν ἐν τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἑθνῶν. Οὕτω λοιπὸν ἐπειδὴ θὰ ἐκλείπωσι μετὰ τῶν ἔθνων τὸ φυλετικὸν μῖσος, ἡ ἐκδίκησις, ἡ καταδίωξις, ἡ θρησκευτικὴ δεισιδαιμονία, ὁ φανατισμός, καὶ οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀπαριθμουμένων λόγων προερχό-

μενοι πόλεμοι, θὰ ἀναγκασθῶσι αὐτὰ ἕνεκα τῆς ἀπο-
λαύσεως τῶν ὑλικῶν συμφερόντων αὐτῶν νὰ διοργανω-
θῶσι καὶ νὰ συλλειτουργήσωσι κατὰ τοῦ; προεκτεθει-
μένους ὅρους ἡμῶν καὶ οὕτω ἡ ἀνθρωπότης ἀπολαμβάν-
ουσα τὸν προορισμὸν τῆς θέλει ἔκτοτε νὰ διαιωνίζη-
ται ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τῆς γῆς.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β΄

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΥΝΑΤΟΥ
ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΘΕ·Ι·ΣΤΩΝ ΚΑΙ ΑΘΕΩΝ ΛΑΩΝ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΙΔΕΑΝ

ΕΙΔΟΣ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Καὶ ἐν τῷ Δευτέρῳ τούτῳ βιβλίῳ μας ὑπάρχουσι
πολλαὶ καινοφανεῖς ἰδέαι. Ἡ ἱστορία μαρτυρεῖ ὅτι οἱ
δημιουργοὶ τῶν καινοτομιῶν κατ' ἀρχὰς παρεγνώρι-
σθησαν καὶ ἐχλευάσθησαν ὑπὸ τῶν συγχρόνων των,
ἀλλ' ἔχομεν ἐν τούτοις ἡμεῖς τὴν ἀκράδαντον πεποίθη-
σιν ὅτι, οἱ σύγχρονοι ἡμῶν φιλόσοφοι καὶ ἐπιστήμονες
εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐγκρίνωσι τὰς καινοφανεῖς ἡμῶν ἰδέας
καὶ νὰ ὁμολογῶσιν ὅτι αἱ ἰδέαι ἡμῶν εἶνε ἀναμφίλε-
κτοι, ὁπότε δὲ ἀποκτιῶσαι αὐταὶ κῦρος αὐθεντικόν, θὰ
γίνωνται ἀποδεκταὶ ἐξ ὅλων τῶν ἐθνῶν.

Αἱ ἀκόλουθοι ὀλίγαι σελίδες εἶναι διηρημέναι εἰς
τέσσαρα κεφάλαια, ἐξ ὧν τὸ μὲν πρῶτον καὶ δεῦτερον
πραγματεύονται περὶ τῶν οὐρανίων ὄντων, τὸ δὲ τρίτον
καὶ τέταρτον περὶ τῶν ἐπιγείων. Μελετῶν ταῦτα ἐμ-
βριθῶς ὁ ἄνθρωπος, θέλει ὁδηγηθῇ ὑπ' αὐτοῦ νὰ κατα-
νοήσῃ ἅπαντα τὰ μυστήρια τοῦ Σύμπαντος, καὶ οὕτω
θέλει ἀποκτήσῃ ψυχικὴν χαρὰν καὶ γαλήνην αἰωνίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Γενεαλογία τῶν Πλανητῶν.

Ἡ ἀρχικὴ μορφή ἐκάστου πλανήτου εἶνε μελανή τις σφαῖρα, ἣτις λαμβάνει ὑπαρξιν ἐκ τῆς ἀρχεγόνου ὕλης ὡς ἀκολούθως:

Ἡ ἀρχέγονος ὕλη εἶνε ἄπειρος κατὰ χρόνον καὶ χῶρον, αὐθύπαρκτος, αἰώνιος, ἀφθαρτος, εὐμετάβλητος καὶ λεπτοτέρα τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος. Ἡ ὕλη αὕτη διὰ τῆς ἐκλείψεως τοῦ φωτὸς παρουσιάζεται εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας ὡς σκότος, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπιτρέπει τὴν διόδον τοῦ φωτὸς, ἐρ' ὅσον δέχεται αὐτὸ παρὰ τῶν ἡλίων, παρουσιάζεται εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας ὡς οὐρανός. Οὕτω λοιπὸν ὁ οὐρανὸς οὗτος δὲν εἶνε ἄλλο τι ἢ αὕτη ἡ ἀρχέγονος ὕλη, ἐκ τῆς ὁποίας ὡς θὰ ἴδωμεν ἀμέσως ἔλαβον καὶ λαμβάνουσιν ὑπαρξιν ὅλα τὰ ἐπίγεια καὶ οὐράνια ὄντα. Ἡ ἀρχέγονος ὕλη ἐκτὸς τῶν προειρημένων ιδιοτήτων ἔχει καὶ τὴν ιδιότητα τῆς συμπυκνώσεως. Τὰ μᾶλλον συμπυκνούμενα μέρη αὐτῆς καταλήγουσιν εἰς μεμονωμένα πελώρια νεφελώματα, ἅτινα συνίστανται ἀπὸ συμφοῇ ἀνατέργαστον ὕλικήν καὶ ψυχικὴν οὐσίαν, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μὲν ὕλική συνίσταται ἐκ τῶν ἀρχικῶν συστατικῶν τοῦ ὕδρογόνου, τοῦ ὀξυγόνου, τοῦ ἀνθρακος κτλ. ἡ δὲ ψυχικὴ ἐκ τῶν ἀρχικῶν συστατικῶν τοῦ ἡλεκτρομαγνητικοῦ καλουμένου ρεύματος, τοῦ ὁποίου τὰ συστατικὰ εἶνε ὡς γνωστὸν

ἀόρατα ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸ λεπτότερον μικροσκοπίον. Καθ' ὅσον τὰ νεφελώματα ταῦτα παραμένουσι κατὰ τοσοῦτον τὰ συστατικὰ αὐτῶν συμπυκνοῦνται καὶ ἀποκτῶσιν ὀξύτητα. Οὕτω τὰ συστατικὰ ἐκάστου τῶν οὐτωσὶν ἐκ τῆς ἀρχεγόνου ὕλης διαδοχικῶς παραγομένων νεφελωμάτων, ἀναλόγως τῆς προγενεστερᾶς ἢ μεταγενεστερᾶς αὐτῶν γεννέσεως, ἀποκτῶσιν ἀνάλογον ὀξύτητα καὶ πυκνότητα. Ἐκ τῶν συστατικῶν τῶν περιπλέον συμπυκνουμένων καὶ ὀξυδουμένων νεφελωμάτων σχηματίζονται αὐτομάτως εὐαίσθητα καὶ ὀξυρρεπῆ τινα μελανὰ σφαιρίδια, ἅτινα ὡς ἐκ τοῦ βάρους τῶν κυλινδούμενα καταπίπτουσι. Κατὰ τὴν πτώσιν τῶν ἐπικάθηνται καὶ ἐπιπροστίθενται ἐπ' αὐτῶν τὰ συστατικὰ τοῦ ἀμέσως κατωτέρου νεφελώματος καὶ οὕτω τὰ σφαιρίδια μεγεθύνονται καὶ καὶ καθίστανται δισύνθετα. Ἐξακολουθοῦσι δὲ γινόμενα, τρισύνθετα καὶ τετρασύνθετα κατὰ τὸν προηγούμενον τρόπον. Πρὸς κατανόησιν τοῦ σχηματισμοῦ τῶν πολυσυνθέτων τούτων σφαιριδίων λάβωμεν ὡς παράδειγμα τὸν σχηματισμὸν τῆς χαλάζης. Ὡς γνωστὸν ἡ ἀρχικὴ μορφή τῆς χαλάζης εἶνε σταγὼν ὕδατος κατεψυγμένου. Κατὰ τὴν πτώσιν τῆς σταγόνος εἰς τὸ ἀμέσως κατώτερον στρώμα τοῦ ἀέρος, ἐπικάθηνται ἐπ' αὐτῆς παγωμένης οὐσης ἢ ὑγρασία τοῦ στρώματος τούτου, ἣτις συμπήγνυται μετ' αὐτῆς καὶ σχηματίζει περὶ τὴν παγωμένην σταγόνα, ἰδιαίτερον στρώμα. Οὕτω αὕτη μεγεθύνεται καὶ καθίσταται δισύνθετον κατεψυγμένον ὑδάτινον σῶμα, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται χάλαζα. Ἡ χάλαζα αὕτη καθίσταται τρισύνθετος καὶ τετρασύνθετος διὰ τῆς ἐπ' αὐτῆς ἐπιπροσθέσεως τῆς ὑγρασίας τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου

στρώματος αέρος. Καθώς ἡ μορφή, ἡ κίνησις καὶ ἡ φυσικὴ διάταξις τῶν ὀργάνων ἐνὸς ἐπιγείου ὄντος καθίστανται ἀναλλοίωτοι ιδιότητες ἢ ἐνστικτα εἰς τὴν ψυχικὴν αὐτοῦ οὐσίαν, ἐξ ἧς λαμβάνει ὕπαρξιν ὁ γόνος αὐτοῦ, οὕτω καὶ τὸ σφαιρικὸν σχῆμα, ἡ περιστροφικὴ κίνησις καὶ ἡ ἐνωτικὴ κατὰστασις τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν σφαῖραν στρωμάτων, καθίστανται ιδιότητες ἢ ἐνστικτα εἰς τὴν ψυχικὴν οὐσίαν, δηλονότι εἰς τὰ συστατικὰ τοῦ ἡλεκτρομαγνητικοῦ ρεύματος ἐκάστου στρώματος. Διὰ τῶν ἐνστίκτων τούτων προικίζεται ἡ ψυχικὴ οὐσία ἐκάστης σφαίρας καὶ ὅπως τὸ ὦν τῆς ὀρνιθος διὰ τῆς θερμότητος λαμβάνει ἐμβρυακὴν μορφήν οὕτω καὶ ἐκάστη τῶν σφαιρῶν τούτων διὰ κανονικῆς τινοῦ θερμότητος λαμβάνει τὴν ἐμβρυακὴν μορφήν τοῦ Πλανήτου. Τὸ τοιοῦτον δὲ λαμβάνει χώραν ὡς ἀκολούθως: Καθ' ὅσον μία σφαῖρα περιβάλλεται διὰ περισσοτέρων στρωμάτων κατὰ τοσοῦτον ἡ κεντρικὴ αὐτῆς οὐσία, δηλ. ἡ οὐσία τοῦ πρωτογόνου σφαιριδίου πιέζεται καὶ ἀποκτᾷ αὐξουσάν θερμότητα. Ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς φλογώσεως ἀποσυντίθεται κατὰ πρῶτον ἡ τὴν κεντρικὴν οὐσίαν ἀμέσως περιβάλλουσα ζώνη ἢ τὸ στῶμα καὶ οὕτω ἡ ψυχικὴ οὐσία αὐτῆς δηλονότι τὸ ἡλεκτρομαγνητικὸν ρεῦμα καταλήγει εἰς ἀπειράριθμα εὐαίσθητα καὶ ὀξυρρεπῆ ἐλκτικῆς καὶ ἀρνητικῆς ιδιότητος στιλπνὰ αερώδη σφαιρίδια, ὧν ἕκαστον φέρει τὸ ἐνστικτον τῆς ἐνώσεως καὶ τῆς περιστροφικῆς κινήσεως. Τὰ σφαιρίδια τὰ παραγόμενα ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ζώνης ἢ στρώματος εἶναι ὁμοιογενῆ δηλαδή ἀποτελοῦσι μίαν οἰκογένειαν. Τὰ ἐκ τῶν λοιπῶν ζωνῶν ἢ στρωμάτων παραγόμενα διαφέρουσιν ἀλλήλων, εἶναι

δηλ. ὁμοιογενῆ, ἀπαρτίζοντα τόσας οἰκογενείας, ὅσα εἶναι καὶ τὰ στῶματα, ἐξ ὧν παράγονται. Ὅλα αὐτὰ διατηροῦσι τὸ ἐνστικτον τῆς ἐνώσεως καὶ κινήσεως. Ὑπὸ τοῦ ἐνστίκτου λοιπὸν τούτου ὠθούμενα τὰ σφαιρίδια, κατ' ἀρχὰς μὲν ἐνοῦνται μετὰ τῶν ὁμοιογενῶν αὐτῶν, ἔπειτα δ' ἐνοῦνται μετὰ τῶν ἑτερογενῶν, τὸ δ' ἐκ τῆς ἐνώσεως τῶν ἑτερογενῶν τούτων σφαιριδίων προκύπτει συγκρότημα συνταυτιζόμενον καὶ μετὰ τῶν ἀποσυντιθεμένων ὕλικῶν συστατικῶν τῶν στρωμάτων τῆς σφαίρας ἀποβαίνει ὅγκος τις περιστροφικῶς καὶ ἀδιαλείπτως περιστρεφόμενος περὶ ἑαυτόν. Τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι τὸ ἀποτελοῦν τὴν ἀρχικὴν ἢ ἐμβρυακὴν μορφήν τοῦ Πλανήτου. Οὕτω ἡ ἐμβρυακὴ μορφή τοῦ ἡμετέρου πλανήτου ὡς καὶ ἐκάστου τοιοῦτου προκύπτουσα ἐκ τῆς ἀρχηγόνου ὕλης, συντηρεῖται καὶ τρέφεται δι' αὐτῆς, ὡς θὰ ἴδωμεν ἀκολούθως.

Ὅπως ὁ ἡμέτερος πλανήτης οὕτω καὶ πᾶς τοιοῦτος συνίσταται ἐξ ἡπείρων: ὑπάρχουσι πλανῆται ἀποτελούμενοι ἐκ τριῶν καὶ ἄλλοι ἐκ τεσσάρων πέντε κτλ. ἡπείρων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡπείρων τούτων ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ γένους τῶν σφαιριδίων ἐκ τῶν ὁποίων λαμβάνει ὕπαρξιν, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη ἡ ἀρχικὴ μορφή τοῦ πλανήτου, ἥτοι ὅσα εἶναι τὰ εἶδη τῶν σφαιριδίων ἐξ ὧν λαμβάνει ὕπαρξιν ἡ ἀρχικὴ μορφή τοῦ πλανήτου, τόσαι εἶναι καὶ αἱ ἡπειροὶ ἐξ ὧν ἀποτελεῖται ὁ πλανήτης. Ἐπειδὴ δ' ἡ ἀρχικὴ μορφή τοῦ ἡμετέρου πλανήτου προέκυψεν ἐκ τῆς ἐνώσεως πέντε ἄλλογενῶν σφαιριδίων ὡς ἐκ τούτου καὶ οὗτος ἀπετελέσθη ἐκ πέντε ἡπείρων.

Ἐκάστη ἡπειρος, ὡς μαρτυροῦσι καὶ οἱ φυσιοδίφαι,

φέρει ἑλεκτικήν καὶ ἀρνητικήν ἀόρατον δύναμιν, ἥτις λέγεται καὶ φυσικὴ δύναμις ἢ ἡλεκτρισμὸς καὶ μαγνητισμὸς τῶν ἡπείρων. Ἄρα αὐτὸς οὗτος ὁ ἀποκαλούμενος γήινος ἡλεκτρισμὸς καὶ μαγνητισμὸς καθ' ἡμᾶς δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ ἢ ψυχικὴ ὑπόστασις τῶν πέντε ἡπείρων. Ὑπὸ τῆς ψυχικῆς ταύτης οὐσίας τῶν ἡπείρων ἐφελκυομένη ἢ ἀρχέγονος ὕλη λαμβάνει μορφὴν ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, ὅστις δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου, δι' οὗ ὡς γνωστὸν τρέφεται καὶ ἐνδυναμοῦται ἡ ὕλική καὶ ψυχικὴ οὐσία αὐτοῦ. Καὶ καθὼς οἱ διάφοροι ἱστοί, ὡς ὁ ὀστέϊκος, ὁ μυϊκός, ὁ ἐνὶ κόλῳ, ὁ ἐπιδερμινὸς καὶ ὁ νευρικὸς οἱ ἀποτελοῦντες τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, τρεφόμενοι διὰ τοῦ αἵματος ἀναπτύσσονται ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ ἰδιαιτέρως, οὕτω καὶ ἡ ὕλική καὶ ψυχικὴ οὐσία τῶν ἐν λόγῳ ἡπείρων, τρεφόμεναι διὰ τῶν συστατικῶν τοῦ περιβάλλοντος αὐτὰς ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, αὐξάνουσι καὶ ἀναπτύσσονται ἐκάστη ἐξ αὐτῶν ἰδιαιτέρως. (1)

Ἡ ψυχικὴ οὐσία ἐκάστης ἡπείρου ἀποτελοῦσα τὸ ἡλεκτρομαγνητικὸν ρεῦμα, συνίσταται ἐκ τῆς ἐνώσεως ἀπειραρίθμων καὶ ἀοράτων σφαιριδίων, ὧν ἕκαστον φέρει δύο πολώσεις θετικὴν ἢ ἐνεργητικὴν καὶ ἀρνητικὴν ἢ παθητικὴν καὶ διέπονται ὑπὸ τυφλοῦ πρὸς

Σ.Μ.—(1) Ὅπως ἡ χλόη γίνεται σίτος, ἄρτος, χυμὸς θρεπτικός, αἷμα σπέρμα καὶ ἄνθρωπος, δηλονότι ψυχὴ καὶ σῶμα, οὕτω καὶ ἡ ἀρχέγονος ὕλη, γίνεται ἀήρ, ὅστις διὰ τῶν ἐνοργάνων καὶ ἀνοργάνων ὄντων ἀπορροφώμενος κατεργάζεται, καὶ καταλήγει εἰς τὰ συστατικὰ τῆς ψυχικῆς οὐσίας τοῦ Πλανήτου, δηλονότι εἰς ἡλεκτρομαγνητικὸν ρεῦμα καὶ εἰς τὰ στερεὰ τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν σώματα.

κίνησιν ὁργασμοῦ. Διὰ τοῦ τοιούτου πρὸς κίνησιν ὁργασμοῦ αὐτῶν κινεῖται ἀδιαλείπτως ἡ ὑδρόγειος σφαῖρα. Διατελοῦσι δὲ τὰ σφαιρίδια ταῦτα κατὰ τὴν κίνησιν ἠνωμένα μετὰ τῶν ἀτόμων τῆς ὕλης καὶ ἀπαρτίζουσι μετ' αὐτῶν τὰ διάφορα ἀνόργανα ὄντα, ἐξ ὧν σύγκεινται αἱ ἡπείροι. Ὡς ἐκ τῆς ἀδιαλείπτου κινήσεως τῆς γῆς ἐξαντλεῖται βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ὁ τυφλὸς ὁργασμὸς αὐτῶν καὶ ἐκφυλιζόμενα τὰ σφαιρίδια ταῦτα, ἀποχωρίζονται ἐκ τῶν ἀνοργάνων ὄντων μεθ' ὧν εἶναι ἠνωμένα καὶ συγκεντροῦνται συνενούμενα κύκλῳ τῆς γήινης σφαίρας ἀπαρτίζοντα τὴν θετικὴν ἢ πνευματικὴν ὑπόστασιν τοῦ πλανήτου ἢ τὸν ἀόρατον καλούμενον κόσμον, περὶ τοῦ ὁποίου θὰ πραγματευθῶμεν ἐν ἐκτάσει ἀκολουθῶς ἐν τῷ Δ' Κεφαλαίῳ. Οἴκοθεν ἐννοεῖται ὅτι δὲν παύει καὶ ἡ ἀδιάλειπτος κίνησις τῆς γῆς, καθότι νέα ἐπιπροστίθενται διὰ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος σφαιρώδη ἀόρατα στοιχεῖα ὥπλισμένα διὰ σφοδροῦ πρὸς κίνησιν ὁργασμοῦ. Ἡ θετικὴ ὑπόστασις ἢ ὁ ἀόρατος κόσμος τοῦ ἡμετέρου πλανήτου ἐνδυναμοῦται καὶ τελειοποιεῖται διὰ τῆς ἐπιπροσθέσεως εἰς αὐτὴν τῆς ψυχικῆς οὐσίας τῶν ἐνοργάνων ὄντων, ἅτινα παρήχθησαν ἐκ τῶν πρωτογόνων κυττάρων καὶ τὰ ὁποῖα πάλιν ἔλαβον ὑπαρξιν ἐκ τῶν ὡς ἄνω πεπειραμένων σφαιριδίων τοῦ ὄρυκτοῦ βασιλείου. Ἐπειδὴ δὲ ἀνεφέραμεν περὶ πρωτογόνων κυττάρων, ὀφείλομεν νὰ πραγματευθῶμεν ἐνταῦθα ἐν ὀλίγοις περὶ τῆς γεννέσεως τῆς φυσικῆς συστάσεως καὶ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν.

Τὸ πρωτόγονον λοιπὸν κύτταρον συνίσταται ἐξ ἀτόμων ὕλης καὶ ἐκ σφαιροειδοῦς ψυχικῆς οὐσίας, ἢ ὁποῖα τυγχά-

νει πεντασύντατος ὡς προκύπτουσα ἀπὸ τὴν πεντασύντατον πάλιν ψυχικὴν οὐσίαν τοῦ πλανήτου. Ἡ σφαιροειδὴς ψυχικὴ οὐσία ἐκ τῆς συνθέσεως τῆς ὁποίας σχηματίζεται τὸ πρωτόγονον κύτταρον φέρει ἐνεργητικὴν καὶ παθητικὴν πόλωσιν. Τὸ πρωτόγονον τοῦτο κύτταρον τρέφεται διὰ τῶν λεπτοτάτων συστατικῶν τοῦ ὀρυκτοῦ βασιλείου, ἀναπτύσσεται διὰ τῆς κανονικῆς θερμότητος καὶ τῆς ὑγρασίας τῆς γῆς, γεννᾷ δὲ ἀπειράριθμα ἄλλα κύτταρα, μεθ' ὧν συνενοῦμενον παρουσιάζεται εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας ὡς χλόη.

Ἐξ αὐτῆς τῆς χλόης, ὡς θέλομεν ἶδει ἐν τῷ Γ' κεφαλαίῳ, προέκυψαν ὅλα τὰ ὀργανικὰ ὄντα. Ἐκαστον ὀργανικὸν ὃν συνίσταται, ὡς θέλομεν μάθῃ ἐκ τοῦ Δ' κεφαλαίου, ἐκ ψυχικῆς καὶ ὕλικῆς οὐσίας. Ἐκ τούτων ἡ ψυχικὴ οὐσία, ἣτις κατὰ πρῶτον διατελεῖ ἐν ἀντημέρῳ καταστάσει ἐπηρεάζεται ὑπὸ τῶν ἐξωτερικῶν ὁρῶν τῆς ζωῆς καὶ τῶν καιρικῶν περιστάσεων καὶ σὺν τῷ χρόνῳ καταλήγει εἰς ἡρεμον ψυχικὴν οὐσίαν μεταδίδεται δὲ διὰ τοῦ φυσικοῦ θανάτου τῶν ὄντων εἰς τὴν διὰ τῆς ψυχικῆς οὐσίας τῶν ἀνοργάνων ὄντων σχηματιζομένην θετικὴν ὑπόστασιν τοῦ πλανήτου καὶ ἀναλαμβάνει ἐν αὐτῇ ὑπηρεσίαν ἀνάλογον πρὸς τὴν πνευματικὴν αὐτῆς ἀνάπτυξιν.

Οὕτω λοιπὸν τὰ ὀργανικὰ καὶ ἀνόργανα ὄντα δύνανται νὰ ἐπωνομασθῶσιν ὅργανα τοῦ πλανήτου, διότι διὰ τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ διαιωνισμοῦ τῶν ὄντων τούτων, ὡς ἐξετέθη ἀνωτέρω καὶ ὡς θέλομεν μάθῃ ἔτι καλλίτερον ἐν τῷ Δ' κεφαλαίῳ, ἔλαβεν ὑπαρξιν, αὐξάνεται καὶ τελειοποιεῖται ἡ θετικὴ ὑπόστασις τοῦ ἡμετέρου πλανήτου.

Τὴν θετικὴν ταύτην ὑπόστασιν τοῦ ἡμετέρου πλανήτου ἀντελήφθησαν διὰ τοῦ δραματισμοῦ οἱ ψυχικοὶ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὴν τὸ ὄνομα ἀόρατος ἢ πνευματικὸς ἢ ἐπουράνιος κόσμος. Τινὲς δ' ἐκ τῶν συγχρόνων ἀστρονόμων ἀνεκάλυψαν τὰς θετικὰς ὑποστάσεις τῶν πλανητῶν διὰ τοῦ φασματοσκοπίου καὶ ἐπωνόμασαν αὐτὰς φωτόσφαιρα ἢ φάσμα ἢ δίσκος τῶν πλανητῶν. Καθ' ἡμᾶς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀποκαλούμενον φάσμα τοῦ πλανήτου ἀκριβῶς δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ ἡ θετικὴ ὑπόστασις τοῦ πλανήτου.

Ὅπως ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται καὶ κινεῖται κατὰ βούλησιν χάρις εἰς τὸ νευρικὸν αὐτοῦ σύστημα, οὕτω καὶ ἕκαστος πλανήτης συντηρεῖται καὶ καθοδηγεῖται κανονικῶς ἐν τῇ ἀρχηγόνῃ ὕλῃ χάρις εἰς τὴν ὑπαρξιν τῆς θετικῆς τοῦ ὑποστάσεως. Ὡς ἐκ τούτου τὴν μὲν θετικὴν ὑπόστασιν τοῦ ἡμετέρου πλανήτου θέοι νὰ ἐπωνομάσωμεν ΘΕΟΤΗΤΑ, τὰ δὲ ὀργανικὰ καὶ ἀνόργανα ὄντα, ἐξ ὧν σύγκειται ἡ γῆϊνη σφαῖρα τοῦ πλανήτου παραγωγὸν τῆς θεότητος ἢ παθητικὴ ὑπόστασις τοῦ πλανήτου.

Κλείομεν ἐνταῦθα τὸ περὶ γεννεαλογίας τοῦ πλανήτου θέμα ἡμῶν ἀρχόμενοι τοῦ περὶ προσρισμοῦ αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ὁ προορισμὸς τῶν πλανητῶν

Ἐκ τῶν περιεχομένων τοῦ Α' κεφαλαίου πᾶς τις δύναται νὰ συμπεράνῃ ἁκόπως ὅτι καὶ ἕκαστος πλανήτης εἶναι ζῶσα τις ὄντοτης ἔχουσα παιδικήν, νεανικήν καὶ γεροντικήν ἡλικίαν.

Καὶ οἱ πλανῆται κατὰ τὴν παιδικήν των ἡλικίαν φέρουσιν ἄτακτον κίνησιν καὶ οὕτω παρουσιάζονται αὐτοὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας ὡς διάττοντες ἀστέρες. Κατὰ τὴν νεανικήν των ἡλικίαν οἱ Πλανῆται ἀρχίζουν καὶ διατρέχουν τὴν τροχίαν των ἐν τάξει, κατὰ τὴν γεροντικήν των ἡλικίαν ἀρχίζει νὰ ἐξασθενῇ ἡ ὡς ἄνω τακτικὴ κίνησις αὐτῶν καὶ τέλος, ὡς τὰ ἐπίγεια ὄντα καὶ οἱ Πλανῆται ἔχουσι τὸν προορισμὸν των νὰ ἀποσυντεθῶσι. Τὸ τοιοῦτον δὲ λαμβάνει χώραν ὡς ἀκολουθῶς :

Καθόσον προχωρεῖ πλανήτης τις εἰς τὴν γεροντικήν ἡλικίαν τοσοῦτον ἐξασθενεῖ ὡς προσεξετέθη ἡ κίνησις αὐτοῦ καὶ συνεπείᾳ τούτου ἐξασθενεῖ καὶ ἡ κυκλοφορία τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος αὐτοῦ. Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ ἔρχονται εἰς ἀσφυξίαν τὰ ἐπὶ τοῦ πλανήτου τούτου εὐρισκόμενα ζῶντα ὄντα καὶ οὕτω αὐτὰ παύουσιν ἐντελῶς νὰ διαγιγνώσκονται.

Ὡς γνωστὸν, ὅταν εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους ἀπὸ

τὴν πίεσιν τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος πάσχομεν μίαν παραμικρὰν ἀσφυξίαν, ὕστερον ἀπὸ ὥρας τινὰς παρουσιάζονται σεισμοὶ καὶ ἐκρήξεις ἡφαιστειῶν ὁρέων, ἐκ τούτου νὰ συμπεράνῃ πᾶς τις ὅτι διὰ τῆς ἐξασθενήσεως τῆς κυκλοφορίας τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ἐπερχομένη ἡ πίεσις αὐτοῦ συνεπείᾳ αὐτῆς ἀποκτᾷ αὐξουσαν θερμότητα τὸ πύρρινον κέντρον τῆς γηίνης σφαίρας καὶ ἐξ αἰτίας αὐτῆς γίνονται σεισμοὶ καὶ ἐκρήξεις ἡφαιστειῶν ὁρέων.

Ὅταν λοιπὸν ἐξακολουθεῖ νὰ ἐξασθενῇ ἡ κυκλοφορία τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος γηραιουτίνος πλανήτου ἐξακολουθοῦσι τότε νὰ διαγιγνώσκονται σεισμοὶ καὶ ἐκρήξεις ἡφαιστειῶν ὁρέων ἐν τῷ πλανήτῃ τούτῳ καὶ οὕτω ἡ γηίνη σφαῖρα τοῦ πλανήτου τούτου βαθμηδὸν ἀποκτᾷ αὐξουσαν θερμότητα καὶ διὰ τῆς θερμότητος δὲ ταύτης εἶναι ἐπόμενον ὅτι τὰ ὕδατα τῶν ποταμῶν καὶ τῆς θαλάσσης τοῦ πλανήτου τούτου βαθμηδὸν θερμαίνονται μεταβάλλοντα εἰς ὑδρατμόν, ὅστις καταλήγων εἰς βροχήν· πίπτει δὲ αὐτὴ ἐπὶ τοὺς πέριξ πλανήτας ἀλληλοδιαδόχως καὶ οὕτω πάσχουσιν οἱ πλανῆται οὗτοι κατακλυσμὸν ὑπὸ ὕδατος διὰ τῆς βροχῆς ταύτης.

Καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα, κατὰ τὸ ὅποιον διαδίδονται οἱ ὑδρατμοὶ ἐκ τοῦ πλανήτου τούτου, ἡ θετικὴ ὑπόστασις αὐτοῦ χρωματίζεται ὑπ' αὐτῶν καὶ παρουσιάζεται εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας ὡς μία ὑδρατμόσφαιρα. Ἀφοῦ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης τοῦ πλανήτου, μεταβαλλόμενον εἰς ὑδρατμοὺς διαδοθῇ ἐντελῶς εἰς τὸ χάος καὶ ἐκλείψῃ ἐκ τοῦ πλανήτου, ἄρχονται θερμαίνόμενα ὑπὸ τοῦ ἀσβέστου πυρὸς ἐξ ὀλοκλήρου τὰ στερεὰ τοῦ πλανήτου σώματα, ὡς τὰ μέταλλα, τὰ πετρώματα κλπ.

καὶ μεταβάλλονται εἰς ρευστὴν λάβαν, ἥτις καὶ αὐτὴ ἐξατμίζομένη διαδίδεται εἰς τὸ χάος ὑπὸ μορφὴν αἰθέρος. Κατὰ τὸ διάστημα ὡσαύτως, καθ' ὃ ἐξακολουθεῖ ἐξερχόμενος ὁ αἰθήρ, ἡ θετικὴ ὑπόστασις τοῦ πλανήτου χρωματίζεται ὑπ' αὐτοῦ καὶ παρουσιάζεται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μας ὡς ἥλιος. Καὶ αὐτὸς ἄρα ὁ παρὰ τῶν ἀνθρώπων θαυμαζόμενος ἥλιος εἶναι πλανήτης τοῦ ὁποῦ ἡ ὕλική σφαῖρα μεταβαλλομένη βαθμηδὸν εἰς αἰθέρα διαδίδεται οὗτος εἰς τοὺς περίξ πλανήτας. Ὅταν καὶ τὰ στερεὰ τοῦ πλανήτου σώματα μεταβαλλόμενα εἰς αἰθέρα τελείως ἐκλείψωσιν τότε ἡ θετικὴ ὑπόστασις τοῦ πλανήτου τούτου ἀπηλαφρωμένη τελείως ἐκ τοῦ θάρους, παρουσιάζεται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μας ὡς κομήτης. Οὕτω λοιπὸν ἀποσυντιθέμεναι αἱ ὕλικαὶ σφαῖραι τῶν πλανητῶν αἱ θετικαὶ ὑποστάσεις αὐτῶν λαμβάνουσι μορφὴν κομητῶν.

Οἱ οὕτω πως σχηματιζόμενοι κομήται εἶναι ἀθάνατα διανοητικὰ ὄντα. Ὡς τὰ διανοούμενα ἐπίγεια ὄντα οὕτω καὶ οἱ κομήται ἔχουσι τὴν ιδιότητα νὰ ἀποναρκοῦνται καὶ νὰ ἀφυπνίζονται. Ἡ νάρκωσις αὐτῶν παρατείνεται ἐπὶ μακρὸν ὁπότε καὶ χάνουσιν οὕτω τὴν φυσικὴν λάμψιν των, καθιστάμενοι ἀφανεῖς ἀκόμη καὶ εἰς τὸ τηλεσκόπιον τοῦ ἀστρονόμου· ἀφυπνιζόμενοι δὲ ἀναλαμβάνουσι τὴν ἀρχικὴν των λάμψιν, παρουσιάζόμενοι εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μας ὡς ἐναέρια φωτεινὰ σώματα. Περιπλανῶνται ἐπὶ πολλὰ ἔτη μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἐπουρανίων σωμάτων καὶ διὰ τῶν πολυειδῶν αὐτῶν κινήσεων κυριαρχοῦσιν ἐπὶ τῶν λοιπῶν σωμάτων, καθὼς ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς θαυμαστοποιῆας των ἔκτατον καὶ κάμνουσι τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους νὰ θαυ-

μάζωσι ν' ἀγαπῶσι καὶ νὰ φοβῶνται αὐτούς. Καὶ οἱ κομήται μεταμορφούμενοι εἰς πρωτοφανεῖς μορφὰς καὶ παραδόξους κινήσεις ἐκτελοῦντες, θαυμάζονται, ἀγαπῶνται καὶ καθίστανται φοβεροὶ εἰς τοὺς ὁμοιογενεῖς αὐτῶν, τὰς θετικὰς δηλονότι ὑποστάσεις τῶν πλανητῶν, οἷτινες, ὡς ἐξετέθη ἤδη, μέλλουσι διὰ τῆς ἐξελίξεως νὰ καταταχθῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν τάξιν τῶν κομητῶν.

Ὡς ἐξάγεται, ἐξ ὧν μέχρι τοῦδε ἐξεθέσαμεν ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ, ὁ προσρισμὸς τῆς θετικῆς ὑποστάσεως τῶν πλανητῶν, εἶναι ἡ μεταμόρφωσις αὐτῶν εἰς κομήτας, καὶ ἡ ἐκ διαλειμμάτων αἰωνία κυριαρχία αὐτῶν ἐπὶ τῶν μεταγενεστέρων ἐπουρανίων σωμάτων. Θέτομεν ἐνταῦθα τέρμα εἰς τὸ περὶ ἐπουρανίων ὄντων θέμα καὶ ἀρχόμεθα τῆς μελέτης τῶν περὶ ἐπιγείων ὄντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ἡ γεννεαλογία τοῦ φυτικοῦ, τοῦ ζωϊκοῦ καὶ ἀνθρωπίνου βασιλείου

Ἡ πρώτη ἢ ἀρχικὴ μορφή τοῦ ἀνθρώπου ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιγείων ὄντων εἶναι τὰ πρωτόγονα καλούμενα κύτταρα, τὰ ὅποια, ὡς ἐξετέθη ἐν τῷ Α' κεφαλαίῳ, παραγόμενα ἐκ τῶν ψυχικῶν οὐσιῶν τοῦ ὀρυκτοῦ βασιλείου λαμβάνουσι ζωὴν διὰ τῆς κανονικῆς τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος θερμότητος, τρέφονται δὲ καὶ ἀναπτύσσονται διὰ τῶν συστατικῶν αὐτοῦ τε τοῦ ὕδατος καὶ τῆς γῆς καὶ οὕτω ἕκαστον ἐξ αὐτῶν προσκτάται μορφήν χλόης μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, φύκους δ' ἐν τῷ πυθμένι τῆς θαλάσσης. Οὕτω πᾶσα χλόη εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε ἐν τῇ θαλάσσει εἶναι συγκρότημα κυττάρων ἀναπτυχθέντων ἐκ τῶν συστατικῶν τοῦ ἀέρος, τοῦ ὕδατος καὶ τῆς Γῆς τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ πρωτογόνου κυττάρου. Ἡ χλόη αὕτη ὡς ἐκ τοῦ κλίματος τοῦ ἐδάφους, τῆς τροφῆς, τοῦ ἀέρος καὶ τῆς διαμονῆς αὐτῆς ἐν τῇ γῇ ἢ ἐν τοῖς ὕδατιν, ὡς καὶ ἐκ τῶν φάσεων, τὰς ὁποίας διήλθεν ὁ πλανήτης τροποποιημένη ἀναλόγως, κατέληξε τέλος αὐτὴ εἰς τὸ ἀπειροπληθὲς καὶ πολυειδὲς τοῦτο φυτικὸν βασίλειον.

Τὰ φυτὰ καθ' ἡμᾶς λέγονται φθεῖρες τῶν ἀνοργάνων ὄντων.

Γνωστὸν ὅτι πᾶν φυτὸν εἶναι ὀργανικόν τι ὄν, τοῦ ὁποίου τὰ ὄργανα συνίστανται ἐκ κυττάρων ἀποτελουμένων ἀπὸ ψυχικῆν καὶ ὕλικήν οὐσίαν. (1) Γνωστὸν ἐπίσης εἶναι ὅτι πᾶν ὀργανικὸν ὄν κινεῖται ὠθούμενον ὑπὸ μιᾶς ἀνάγκης· πρωτίστη δὲ τοιαύτη ἀνάγκη εἶναι ἡ πρὸς εὐρεσιν τροφῆς. Καὶ τὸ φυτὸν λοιπὸν ὡς ὀργανικὸν ὄν ἐκτελεῖ διαφόρους κινήσεις πρὸς λήψιν τροφῆς. Αἱ κινήσεις αὗται μεταδίδονται εἰς τὰς ἐμψύχους οὐσίας τῶν κυττάρων τοῦ φυτοῦ καὶ οὕτω αὗται πειραματίζονται· ὅσα λοιπὸν ἐκ τῶν φυτικῶν κυττάρων πειραματισθῶσι περιπλέον τότε αἱ οὐσίαι τῶν τοιούτων κυττάρων ἐκφυλιζόμεναι μεταβάλλουσι βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον τὴν ποιότητα αὐτῶν, ἐξ ἧς ποιότητος παράγονται τὰ πρωτογόνα ὠάρια τῶν φυτοφθειρῶν.

Τὰ τοιαῦτα ὠάρια, ὡς τὸ φυτικὸν κύτταρον, ἔχουσι καὶ αὐτὰ δύο ἀνισοδυνάμους πολώσεις, ὧν ἡ μία φέρει ἐλκτικὴν ἢ ἐνεργητικὴν ιδιότητα καὶ ἡ ἄλλη ἀρνητικὴν ἢ παθητικὴν. Καὶ ὅσα μὲν ἐκ τῶν πρωτοτύπων τούτων ὠαρίων ἔχουσι τὴν τῆς ἐνεργητικῆς ιδιότητος πόλωσιν ἰσχυροτέραν τῶν λοιπῶν, ταῦτα ἀναπτύσσονται ἐπὶ τῶν φυτῶν διὰ τῆς κανονικῆς θερμότητος τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος· ἐκ δὲ τῆς οὐσίας αὐτῶν λαμβάνει τὴν ὑπαρξιν ἢ ἐμβρυακὴ μορφή τῶν ἀρρένων φυτοφθειρῶν. Ὅσα ἐξ αὐτῶν τὸνναντίον ἔχουσιν ἰσχυροτέραν τῶν λοιπῶν τὴν τῆς παθητικῆς ιδιότητος πόλωσιν καὶ αὐτὰ ὡσαύτως ἀναπτύσσονται ἐπὶ τῶν φυ-

Σ. Μ.—(1) Καὶ ἡ ψυχικὴ οὐσία τῶν κυττάρων τοῦ φυτοῦ ἀποτελεῖται διὰ τῶν συστατικῶν τοῦ ἡλεκτρομαγνητικοῦ καλουμένου ρεύματος, ἡ δὲ ὕλική ἐκ τῶν γνωστῶν εἰς τὴν χημείαν ἀτόμων τῆς ὕλης.

τῶν διὰ τῆς θερμότητος τοῦ ἀέρος καὶ ἐκ τῆς οὐσίας αὐτῶν λαμβάνει ὑπαρξιν ἢ ἐμβρυακὴ μορφή τῶν θηλέων φυτοφθαίρων.

Ὅσα τέλος ἐξ αὐτῶν ἔχουσιν ἰσοδυνάμους τὰς τῆς ἐνεργητικῆς καὶ παθητικῆς ιδιότητος πολώσεις καὶ ταῦτα ἀναπτύσσονται ἐπὶ τῶν φυτῶν ὡς ἀνωτέρω καὶ ἐκ τῆς οὐσίας αὐτῶν λαμβάνουσι ζωὴν ἀμφικέφαλάν τινα ζωῦφια, ἅτινα ὡς οἱ ἀρσενικοὶ καὶ θηλυκοὶ φυτόφθαιρες τρέφονται καὶ αὐτὰ διὰ τῶν λεπτεπιλέπτων συστατικῶν τοῦ φυτοῦ. (1) Οἱ οὕτω λαμβάνοντες ὑπαρξιν ἀρσενικοὶ καὶ θηλυκοὶ φυτόφθαιρες ἀποκτῶσι πτερὰ, δι' ὧν ἵπτανται ἐν τῷ ἀέρι, συνουσιαζόμενοι δ' ἐν αὐτῷ γεννῶσιν ὠάρια ἄρρενα καὶ θήλεα, τὰ ὅποια δ' ἄνεμος μεταφέρει εἰς τοὺς ποταμούς, τὰς λίμνας, τὰς θαλάσσας, τοὺς ὠκεανούς καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. Τὰ ἐκ τῶν ὠῶν τούτων ἐπὶ τῆς ξηρᾶς γεννώμενα ζωῦφια δὲν δύνανται ν' ἀναπτυχθῶσι σημαντικῶς, διότι ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀφ' ἐνὸς μὲν δὲν εὐρίσκουσι τὴν ἀναγκαιοῦσαν δι' αὐτὰ ἐπαρκῆ τροφήν, ἀφ' ἑτέρου δ' οὐδόλως συντελοῦσι πρὸς σημαντικὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν οἱ κλιματολογικοὶ ὅροι τοῦ πλανήτου οἱ μεταβάλλοντες διαρκῶς διὰ τῶν ἀνέμων τὴν θερμοκρασίαν αὐτῶν. Ἀμα ἐκκολαφθῶσι τὰ ἐν τοῖς ὠκεανοῖς καταπεσόντα ὠὰ λαμβά-

(1) Ὡς τὸ σπερματικὸν κύτταρον ἢ ἄλλως τὸ ὠάριον τοῦ ὠοτόκου, οὕτω καὶ τὸ τοῦ θηλαστικοῦ ὄντος φέρει καὶ αὐτὸ ἐνεργητικὴν καὶ παθητικὴν πόλωσιν, καὶ διὰ μὲν τῆς κυριαρχίας τῆς ἐνεργητικῆς πολώσεως λαμβάνει ὑπαρξιν ἢ ἐμβρυακὴ μορφή τοῦ ἄρρενος θηλαστικοῦ, διὰ δὲ τῆς κυριαρχίας τῆς παθητικῆς λαμβάνει ὑπαρξιν ἢ ἐμβρυακὴ μορφή τοῦ θήλεως, ἐν ᾗ πεδύπτῳσι ἡθελε τύχει νὰ εἶναι ἀμφοτέραι αἱ πολώσεις ἰσοδύναμοι τότε ἢ δὲν σχηματίζεται ἔμβρυον, ἢ ἂν σχηματισθῇ γίνεται ἐρμαφρόδιτον.

νουςιν ἐξ αὐτῶν ὑπαρξιν μικροὶ ἰχθύες ὁμοιάζοντες πρὸς γυρίνους. Οὗτοι εὐρίσκοντες ἄφθονον τροφήν εἰς τὰ ἐν τοῖς ὕδασι περιεχόμενα λείψανα ὀργανικῆς οὐσίας καὶ ἐγκαθιστάμενοι εἰς τὰ θερμὰ ρεύματα τῶν ὠκεανῶν ἀποκτῶσιν ὀλονὲν τελείαν ἐλευθερίαν ἀναπτύξεως, διότι οὐδὲν κώλυμα οὔτε κλιματολογικὸς τις ὅρος παρεμποδίζει πλεόν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ν' ἀναπτυχθῶσι· περιπλέον δὲ ἐνδυναμοῦνται καὶ ἀποκτῶσι τεραστίαν ἀνάπτυξιν, καταβροχθίζοντες τὰ ὠὰ τῶν μικροτέρων ἰχθύων, καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους. Οἱ ἰχθύες οὗτοι ἀποτελοῦσι τὴν ὁμοταξίαν τῶν ὠοτόκων θαλασσίων κυτῶν. Ἐπειδὴ τὰ μικρὰ θαλάσσια ζῷα ἀναπτύσσονται καταβροχθίζοντα τὰ ὠὰ τῶν λοιπῶν ἰχθύων, τὰ δὲ μεγάλα, ὡς προείπομεν, τὰ ὠὰ καὶ τοὺς ἰδίους ἰχθύς, ὡς ἐκ τούτου προκύπτει εἰς τὰ μὲν μικρὰ φόβος καταδιώξεως ἐκ μέρους τῶν ἀμέσως μεγαλειτέρων, εἰς δὲ τὰ μεγάλα φόβος ἅμα δὲ καὶ προσπάθεια πρὸς περιφρούρησιν τῶν ὠῶν αὐτῶν. Ὁ φόβος καὶ ἡ προσπάθεια μεταδιδόμενα εἰς τὰ κύτταρα τῶν θαλασσίων ὄντων ἀποβαίνουσι δι' αὐτὰ ἔμφυτοι ἰδέαι, ἀναγκάζουσαι ταῦτα νὰ εὐρίσκωνται ἐν διαρκεῖ κινήσει καὶ προφυλάξει. Ὅπως δὲ διὰ τῶν πεπειραμένων τοῦ φυτοῦ κυττάρων, ὡς προεξεθέσαμεν, ἔλαβον ὑπαρξιν οἱ φυτόφθαιρες, οὕτω καὶ διὰ τῶν πεπειραμένων κυττάρων τῶν ὠοτόκων θαλασσίων κυτῶν ἔλαβον ὑπαρξιν οἱ φθεῖρες αὐτῶν. Οἱ φθεῖρες οὗτοι ἀφοῦ θηλάσωσι καὶ ἀναπτυχθῶσιν ὀπωσοῦν διὰ τῆς οὐσίας τοῦ ἰχθύος, ἀποχωρίζονται ἔπειτα ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ ἀναπτύσσονται βαθμηδὸν καταβροχθίζοντες ὠὰ καὶ ἰχθύς καὶ καταλήγουσιν οὕτω εἰς θηλαστικὰ κύτη.

Τὰ ἐκ τῶν φθειρῶν μεγεθυθέντα ταῦτα κύτη φέρουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὴν ἔμφυτον τοῦ φόβου καὶ τῆς περιφρουρήσεως τῶν ὣν αὐτῶν ἰδέαν, τὴν μεταδοθεῖσαν εἰς τὰ κύτταρα ὑπὸ τῶν γεννητόρων αὐτῶν, ὡς ἐκ τῆς ἐποίας τὰ κύτη ταῦτα προσπαθοῦσι νὰ διαφύγωσι μὲν ἐκ τῆς καταδιώξεως, νὰ προφυλάξωσι δὲ τὰ ὡὰ αὐτῶν ἐκ τῆς καταβροχθίσεως. Φέρουσι δὲ τὰ ὡὰ αὐτῶν ἄλλοτε μὲν κρατούμενα ἐκ τῆς κοιλίας αὐτῶν, ἄλλοτε δὲ ἐγκεκλεισμένα ἐντὸς ἀληθοῦς θηλάκου. Τὰ θηλαστικά ταῦτα κύτη κατατάσσονται ὑπὸ τῶν ζωολόγων εἰς τὴν τάξιν τῶν φωκοειδῶν ἢ ἀμφιβίων. Ἐκ τῶν φθειρῶν τῶν θαλασσίων θηλαστικῶν κητῶν, προῆλθον τὰ σπονδυλωτὰ ἱπτάμενα θηλαστικά ὡς αἱ πελώριαι νυκτερίδες τῶν ὠκεανῶν καὶ τὰ ἄπτερα κύτη ὡς οἱ ἱπποπόταμοι, θαλάσσιοι ἐλέφαντες κτλ. Ἐκ τῶν φθειρῶν τῶν σπονδυλωτῶν τούτων θηλαστικῶν προῆλθον τὰ τρωκτικά ὡς οἱ ἄρκτόμυες, ὑδρόχοιροι, ἄρκτοι κτλ., ἅτινα ἐνδiciaitῶνται παρὰ τὰς ὀχθὰς τῶν ποταμῶν. Ἀπαντα τὰ ὄντα ταῦτα ὡς ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν ὄρων τῆς ζωῆς, ἦτοι τοῦ κλίματος, τοῦ ἐδάφους, τῆς τροφῆς, τοῦ αἵματος καὶ τῆς διαμονῆς αὐτῶν ἐν τῇ γῇ ἢ ἐν τοῖς ὕδασι ἀπέκτησαν διαφόρους ἀνάγκας καὶ ἔξεις καὶ ὑπεχρεώθησαν ν' ἀσκηθῶσι καὶ νὰ χρησιμοποιήσωσι διαφοροτρόπως τὰ ὄργανα αὐτῶν. Ἐπειδὲ δὲ αἱ ἐκτελούμεναι ὑπ' αὐτῶν ἀσκήσεις μεταδοθεῖσαι εἰς τὰ σπερματικά κύτταρα αὐτῶν ἀπέβησαν ἔμφυτοι δι' αὐτὰ ἰδέαι, ὡς ἐκ τούτου οἱ γόνοι αὐτῶν ὀσημέραι ἐπειραματίσθησαν καὶ ἐτελειοποιήθησαν.

Ἐκ τῆς συναναμίξεως τῆς ὁμοταξίας τῶν τρωκτικῶν μετ' ἀλλήλων προῆλθον οἱ πρωτογενεῖς πίθηκοι ἢ

μάκοι καλούμενοι. ὑπαγόμενοι καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν ὁμοταξίαν τῶν τρωκτικῶν. Οἱ πρωτογενεῖς πίθηκοι, οἱ ἀποκαλούμενοι μάκοι, ὡς ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν ὄρων τῆς ζωῆς ἠναγκάσθησαν ν' ἀσκηθῶσιν, ἵνα ἀνταποκριθῶσι πρὸς τὰς πολλαπλὰς αὐτῶν ἀνάγκας. Οὗτοι ἕνεκα τοῦ φόβου τῶν θηρίων καὶ ἕνεκα τῆς διατροφῆς αὐτῶν διὰ τῶν καρπῶν τῶν δένδρων, ἠναγκάσθησαν νὰ ἀναρριχῶνται ἐπὶ τῶν δένδρων ἵν' ἀποφύγωσι τὴν καταδίωξιν τῶν θηρίων καὶ ἵνα τραφῶσι διὰ τῶν καρπῶν. Καὶ τὰ μὲν ἐμπρόσθια ἄκρα αὐτῶν χρησιμοποιοῦσιν ὡς χεῖρας, συλλέγοντες δι' αὐτῶν τοὺς καρπούς, τὰ δὲ ὀπίσθια πρὸς ὑποβάστασιν τοῦ σώματός των. Διὰ τῆς τοιαύτης σωματικῆς τε καὶ πνευματικῆς ἀσκήσεως αὐτῶν μερικὰ μὲν μέλη τοῦ ὁργανισμοῦ αὐτῶν ἕνεκα τῆς ἀχρηστίας των (ὡς ἡ οὐρὰ κτλ.) βαθμηδὸν ἐξουδετερώθησαν, μερικὰ δὲ ἕνεκα τῆς μεγάλης χρήσεως καὶ κινήσεώς των (ὡς ὁ ἐγκέφαλος κτλ.) βαθμηδὸν ἐμεγεθύνθησαν καὶ κατέστησαν τὰ κύρια μέλη τοῦ ὁργανισμοῦ αὐτῶν. Διὰ τῆς τοιαύτης ἐξελίξεως οἱ γόνοι τῶν πιθήκων τούτων βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἐξοικειώθησαν εἰς τὴν ὀρθοστασίαν ἐπὶ τῶν δύο ἄκρων ὡς ἐπὶ ποδῶν καὶ χειριζόμενοι τὰ ἑτερα δύο ὡς χεῖρας, ἔχοντες ἅμα ηὐξημένον τὸν ἐγκέφαλον καὶ συνεσταλμένην τὴν οὐρὰν, ἀπετέλεσαν τὴν τελειοτέραν μορφήν τῶν πιθήκων. Γνωστὸν δὲ τυγχάνει ὅτι οἱ ὑπὸ τὸ ὄνομα Γορίλλας καὶ Χιμπατζῆς πίθηκοι εἶναι οἱ τελειότεροι ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων καὶ συνάμα ἀνθρωπόμορφοι.

Οἱ ἀνθρωπόμορφοι οὗτοι πίθηκοι ὠθούνενοι καὶ αὐτοὶ ὑπὸ νῶν ἐξωτερικῶν ὄρων τῆς ζωῆς ὁλονέν ἐπειρα-

ματίσθησαν καὶ ἀπέκτησαν πνευματικὴν τινα ἀνάπτυξιν, ἣτις μεταδοθεῖσα κληρονομικῶς εἰς τοὺς γόνους αὐτῶν ἀπέβη παρ' αὐτοῖς ἔνστικτον. Διὰ τῆς ἐξελίξεως καὶ τοῦ πειραματισμοῦ τοῦ ἀνθρωπομόρφου γένους τῶν πιθήκων ἀνεπτύχθη ἔτι περισσότερον ἢ εὐφυΐα αὐτῶν. Ἐπὶ παραδείγματι οἱ ἐν Εὐρώπῃ πρὸ τοῦ ἀνθρώπου προϋπάρχοντες ἀνθρωπόμορφοι πίθηκοι, ἕνεκα τοῦ φόβου τῶν θηρίων ἐκτιζον ὑπογείους φωλεὰς καὶ ἀποθηκεύοντες ἐν αὐταῖς ρίζας καὶ καρποὺς διεχειρίζον· ἐπὶ τῇ ἐλλείψει δὲ ζωοτροφιῶν, ὀπλιζόμενοι δι' ὀξέων πυρολίθων ἐπετίθεντο κατὰ τῶν ἀσθενεστέρων ζώων καὶ θηρεύοντες ἐφόνευσαν αὐτά, διατρεφόμενοι οὕτω διὰ τῆς σαρκὸς αὐτῶν, περιβαλλόμενοι διὰ τοῦ δέρματος αὐτῶν, ἅμα δὲ χρησιμοποιοῦντες τὰ ὅστα αὐτῶν ὡς ἀντικείμενα.

Ἐκ τῶν πυρολίθων, τοὺς ὁποίους ἐχρησιμοποίησαν ὡς ὅπλα, τυχαίως ἐξῆλθον σπινθῆρες καὶ οὕτω ἐφεῦρον τὸ πῦρ, δι' οὗ ἀντεπεξῆλθον κατὰ τοῦ ἐπαπειλουμένου αὐτοῦ ψύχους. Μετὰ τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ πυρός, ἤρχισαν ἀποθηκεύοντες κλάδους δένδρων πρὸς θέρμανσιν κατὰ τὸν χειμῶνα. Ἐνεκα τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐκτιζον τὰς κατοικίας αὐτῶν παρὰ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν καὶ τῶν λιμνῶν, ἔνθα ἐνδiciaitῶντο κατ' οἰκογενείας. Μετὰ πάροδον δὲ χρόνου ἐποίκιλλον τὴν τροφήν αὐτῶν διὰ σαρκοφαγίας ὀπτῶντες τὰ θηράματα αὐτῶν ἐπὶ τοῦ πυρός. Βαθμιαίως οὕτω πειραματιζομένων τῶν διαδόχων γενεῶν αὐτῶν, ἀπετελέσθη ἡ πρωτογενὴς ἀγρία ἀνθρωπίνη φυλή.

Ἡ ὀρθοστασία εἰς τοὺς πρωτογενεῖς τούτους ἀνθρώπους ἀπετέλεσε τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα αὐτῶν,

ἡ δὲ οὐρὰ ἕνεκα τῆς ἀχρηστίας ὅλον ἐβραχύνετο εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς. Ἐκτιθέμενοι εἰς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς μεταβολὰς καὶ ἐνδiciaitῶμενοι ἐν ρυπαρότητι, ἀπεγυμνώθησαν βαθμὴδὸν τοῦ περιβάλλοντος αὐτοῦς τριχώματος καὶ ἀπέβησαν λιπότριχες, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπηρεασθέντες ἐκ τῆς ἀλληλουχίας τῆς θερμότητος καὶ τοῦ ψύχους, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ τῆς ἀναπτυχθείσης παρ' αὐτοῖς ἀσθενείας τῆς λέπρας, καθ' ἣς δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀντεπεξέλθωσι, διότι δὲν ἐγνώριζον εἰσέτι τὴν χρῆσιν τῶν στοιχειωδεστάτων ἀπολυμαντικῶν μέσων.

Ἡ γλῶσσα δὲ τῆς πρωτογενοῦς ταύτης καὶ ἀγρίας ἀνθρωπότητος ὑπῆρξε μόνον φυσικὴ τις γλῶσσα, ἀλόγος πρὸς τὴν τῶν ζώων καὶ πρὸς τὴν μιμητικὴν γλῶσσαν τῶν ἀγρίων, τῶν κωφαλάλων, τῶν ἡθοποιῶν χορευτῶν· αἱ δὲ σύγχρονοι κατὰ συνθήκην γλῶσσαι ἐρείδονται ἐπὶ τῆς μεταγενετέρας τελειοποιήσεως τῆς ἀρχικῆς καὶ φυσικῆς λαλιᾶς. Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐγγύτατα τῷ ἀνθρώπῳ προσκειμένων πιθήκων, οἵτινες εἶναι τελείως βωβοί, ἀλλὰ λίαν ἐπιδεκτικοὶ καὶ λίαν περίεργοι. Μακραὶ χρονικαὶ περίοδοι διέρρευσαν πρὶν ἢ ὁ πρωτογενὴς ἀνθρωπος ὁ μόνον τὴν χρῆσιν τῆς μιμητικῆς γνωρίζων κατορθώσῃ νὰ διαπονήσῃ ἀρκούντως τὰς περὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου γνώσεις αὐτοῦ καὶ προσθέσῃ εἰς τὴν χειρονομίαν, τὴν φωνητικὴν ἐξωτερικέυσιν ἢ λέξιν.

Οἱ πρωτογενεῖς ἀνθρωποὶ διὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἀπετέλεσαν ὁμάδας ἐντὸς τῶν ὑπογείων κατοικιῶν. Ἀφοῦ δὲ συνεννοήθησαν διὰ τῆς φυσικῆς καὶ ἀνάρθρου αὐτῶν γλῶσσης περὶ ἀναζητήσεως εὐνοϊκῶ-

τέρων ἐξωτερικῶν ὄρων, ἐγκατέλειψαν τὰς κατοικίας αὐτῶν διασκορπισθέντες διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Οἱ τῶν ἡπείρων τοῦ ἀρχαίου κόσμου ἡδυνήθησαν, ἵνα ἔλθωσιν εἰς ἐπικοινωνίαν μετ' ἀλλήλων ἐπειδὴ δὲν παρενεβάλλοντο πρὸς τοῦτο, ὥς τεῖχος ἀνυπέρβλητον, οἱ ἀχανεῖς ὠκεανοί, οἱ χωρίζοντες ἀπ' ἀλλήλων τὰς ἡπείρους τοῦ νέου κόσμου, ὥς ἐκ τοῦ ὁποίου οὗτοι μὲν ἀπετέλεσαν τὰς προνομιούχους φυλάς, εἰς ἃς ὁ θησαυρὸς τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν λέξεων ἐπλουτίζετο καὶ ἡ φαντασία ἐνεδυναμοῦτο, ἐνῶ οἱ ἐπὶ τοῦ νέου κόσμου, ἀπομονωθέντες ἀπετέλεσαν τὰς ἡμιαγρίας φυλάς, εἰς ἃς ὁ θησαυρὸς τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν λέξεων στάσιμος ἀπέβη.

Αἱ ὅσον ἀφορᾷ τὴν μορφήν παρουσιαζόμεναι ἐν τῷ ἀνθρώπῳ διαφοραί, ἐξεταζομένῃ ἐν τοῖς διαφόροις τόποις τῆς γῆς, ἔρχονται εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ ἡμῶν περὶ τῆς βαθμιαίας ἐξελίξεως τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς ἐπιδράσεως ἐπ' αὐτοῦ τῶν κλιματολογικῶν ὄρων τῆς ζωῆς. Αἱ ποικιλίαι αὗται ὥς γνωστὸν εἰσὶ πέντε τὸν ἀριθμὸν καὶ ἀπαρτίζουν τὰς πέντε ἀνθρωπίνους φυλάς. Ὅποιαιδέποτε ὁμῶς καὶ ἂν ὦσιν αἱ ἀπαντῶσαι ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει ποικιλίαι, τοῦτο φαίνεται ἀποτελοῦν ἐν καὶ μόνον εἶδος καταγόμενον ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς ἥτοι ἐκ τῶν πρωτογόνων κυττάρων.

Κλείοντες οὕτω τὸ περὶ γεννεαλογίας τῶν ἐπιγείων ὄντων καὶ τοῦ ἀνθρώπου θέμα, ἀρχόμεθα τῆς μελέτης τοῦ περὶ τῆς φυσιολογίας καὶ τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ἡ φυσιολογία καὶ προορισμὸς τῶν ἐνοργάνων τε καὶ ἀνοργάνων ὄντων.

Ἐκαστον ὀργανικὸν ὄν, φυτὸν ζῷον ἢ ἄνθρωπος, φέρει ὡς ἀμέσως θὰ ἴδωμεν δύο ὑποστάσεις, θετικὴν ἢ ἐνεργητικὴν καὶ ἀρνητικὴν ἢ παθητικὴν· ἐξ αὐτῶν ἡ θετικὴ συνίσταται ἐξ ἐκείνων τῶν ὀργάνων διὰ τῶν ὁποίων τὸ ὄν σχετίζεται μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου, λαμβάνει ἐξ αὐτοῦ τὰ ἀναγκαιοῦντα πρὸς θρέψιν αὐτοῦ στοιχεῖα, κοιμᾶται καὶ ἐγείρεται ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτομάτως, ἡ δὲ παθητικὴ συνίσταται ἐκ τῶν ὀργάνων ἐκείνων διὰ τῆς ἀκατασπαύστου λειτουργίας τῶν ὁποίων τὸ ὄν τρέφεται, ζῇ καὶ διαιώνει τὸ εἶδος του. Αἱ δύο αὗται τάξεις τῶν ὀργάνων, δηλονότι ἡ θετικὴ καὶ παθητικὴ ὑπόστασις τοῦ ὄντος, συνίστανται ἐκ τοῦ συγκροτήματος τῶν κυττάρων, ἅτινα λαμβάνουσιν ὑπαρξιν καὶ πολλαπλασιάζονται διὰ τοῦ σπερματικοῦ κυττάρου ὡς ἀκολούθως :

Τὸ σπερματικὸν κύτταρον ἐκάστου ὄντος ἀναπτυσσόμενον διὰ τῆς κανονικῆς θερμότητος καταλήγει εἰς τὸσας ὀντότητας, ὅσος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀργάνων τοῦ ὄντος τοῦ γεννήτορος τοῦ σπερματικοῦ κυττάρου. Αἱ ἐκ τοῦ σπερματικοῦ τούτου κυττάρου παραγόμεναι διάφοροι ὀντότητες διαιροῦνται κυρίως εἰς δύο τάξεις, ἐξ ὧν ἡ μία φέρει τὴν θετικὴν πόλωσιν ἰσχυροτέραν τῆς παθητικῆς· ἡ δὲ ἄλλη τὴν παθητικὴν πόλω-

σιν ισχυροτέραν τῆς θετικῆς. Αἱ ὀντότητες αὗται εἶναι παραπολὺ μικραὶ ὥστε νὰ μὴ εἶναι ἀντιληπτὰ ἀπὸ τὸ λεπτότερον μικροσκόπιον. Αἱ ὀντότητες αἱ ἔχουσαι τὴν παθητικὴν πῶλωσιν ισχυροτέραν εἶναι τὰ μικροσκοπικὰ ἀποτυπώματα τῶν διαφόρων ὀργάνων τῆς παθητικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἐμβρύου τοῦ ὄντος. Αἱ δὲ ὀντότητες αἱ ἔχουσαι τὴν ἐνεργητικὴν ισχυροτέραν, εἶναι τὰ ἀποτυπώματα τῶν διαφόρων ὀργάνων τῆς θετικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἐμβρύου τοῦ ὄντος. Καὶ αἱ πρῶται ὡς καὶ αἱ δευτέραι ὀντότητες συγκροτοῦνται πρῶτον μὲν μεθ' ἑαυτῶν καὶ μετέπειτα τὰ ἐκ τούτων προκύπτοντα δύο συγκροτήματα μετ' ἀλλήλων. Τὸ δὲ γενικὸν συγκρότημα τούτων, περιβαλλόμενον καὶ διὰ τῶν ἀτόμων τῆς ὕλης, καταλήγει εἰς συγκρότημα κυττάρων, φέρον τὴν ἀρχικὴν μορφήν τοῦ ἐμβρύου τοῦ ὄντος. Ἐκαστον κύτταρον ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὴν ἀρχικὴν μορφήν τοῦ ἐμβρύου λειτουργοῦν ὡς τὸ ὄργανον, τοῦ ὁποίου εἶναι ἀποτύπωμα, παραλαμβάνει ἐκ τοῦ περιβάλλοντος θρεπτικᾶς οὐσίας, αἱ ὁποῖαι ἐπεξεργαζόμεναι διὰ τοῦ συγκροτήματος τῶν κυττάρων καταλήγουσιν εἰς θρεπτικὸν χηλόν. (1) Δι' αὐτοῦ τοῦ χηλοῦ τρεφόμενον ἕκαστον κύτταρον ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὴν ἐμβρυακὴν μορφήν τοῦ ὄντος, γεννᾷ ὁμοιογενῆ κύτταρα, ἅτινα ἐπιπροστιθέμενα εἰς τοὺς γεννήτοράς των συντελοῦσιν εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ὀργάνων τοῦ ἐμβρύου τοῦ ὄντος, ζώου ἢ φυτοῦ.

Ἄρα ἕκαστον ὀργανικὸν ὄν, ζῶον, ἄνθρωπος ἢ φυτόν, σύγκειται ἐκ δύο συνδυασμῶν κυττάρων, συνηρμο-

1. Ἡ θρεπτικὴ αὕτη οὐσία ἢ χηλὸς εἰς μὲν τὰ ζῶα παρουσιάζεται ὡς αἷμα εἰς δὲ τὰ φυτὰ ὡς χυμός.

σμένων μετ' ἀλλήλων. Ἐκ τούτων δὲ μὲν εἰς ἀπαρτίζει τὴν παθητικὴν ὑπόστασιν τοῦ ὄντος, δὲ ἄλλος τὴν θετικὴν. Καὶ τὸ μὲν σῶμα τοῦ ὄντος ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν ὕλικὴν οὐσίαν τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὸ κυττάρων, ἢ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἀπὸ τὴν ψυχικὴν οὐσίαν αὐτῶν. Τὰ ὀργανικὰ ὄντα διαφέρουσιν ἀλλήλων πρῶτον ὡς πρὸς τὴν μορφήν αὐτῶν καὶ δεύτερον ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν τῶν ὀργάνων τῆς θετικῆς καὶ παθητικῆς ὑποστάσεώς των. Ἡ διαφορὰ αὕτη προκύπτει ἐκ τῆς πείρας ἢ τῆς ἀπειρίας τοῦ σπερματικοῦ κυττάρου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου δημιουργοῦνται αὐτά. Προκειμένου δὲ περὶ τοῦ ἀνθρώπου, διαφέρει οὗτος τῶν λοιπῶν ἐνοργάνων ὄντων κατὰ πολὺ περισσότερον, καθότι ὁ δημιουργὸς αὐτοῦ, δηλονότι τὸ σπερματικὸν κύτταρον, ἐξ οὗ προῆλθε καὶ προέρχεται, εἶναι πεπροικισμένον διὰ περισσότερας πείρας καὶ τελειότητος.

Συντόμως δ' εἰπεῖν, τὸ ὄν φέρει ὄργανα καὶ μορφήν ἀνάλογα πρὸς τὴν πείραν τοῦ σπερματικοῦ κυττάρου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου δημιουργεῖται αὐτό.

Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ φυτὸν προκύπτει ἐκ σπερματικοῦ κυττάρου μὴ πεπειραμένου, ὡς ἐκ τούτου τὰ ὄργανα τῆς θετικῆς καὶ παθητικῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, δὲν εἶναι καλῶς κατηρτισμένα καὶ τὸ φυτὸν ἀδυνατεῖ νὰ αἰσθάνεται καὶ νὰ κινῆται ὡς τὸ ζῶον κατὰ βούλησιν. Ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ζῶον ὡς προεξετέθη σχετίζεται μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου, λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὰ κατάλληλα πρὸς θρέψιν στοιχεῖα, κοιμάται καὶ ἐγείρεται ἐκ τοῦ ὕπνου, χάρις εἰς τὴν θετικὴν ὑπόστασιν του. Τὸ γεγονός, ὅτι καὶ τὸ φυτὸν ἐκτελεῖ τὰς αὐτὰς κινήσεις καὶ τὰς ἰδίας ἐνεργείας μαρτυρεῖ ὅτι καὶ αὐτὸ

δὲν στερεῖται θετικῆς ὑποστάσεως, ὡς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ζῶον.

Τὰ τῆς θετικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἀνθρώπου ἢ τοῦ ζώου ὄργανα εἶναι, τὰ αἰσθητήρια, ὁ ἐγκέφαλος, τὸ ὑπὸ τοῦ ἐγκεφάλου διεπόμενον νευρικὸν σύστημα καὶ οἱ ὑπὸ τοῦ νευρικοῦ τούτου συστήματος διεπόμενοι ἱστοί, ὡς ὁ ὀστεϊκός, ὁ μυϊκός ὁ ἰνώδης καὶ ὁ ἐπιδερμικός. Ἡ διαφορὰ κατὰ τὴν τελειότητα τῶν ὀργάνων τούτων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν διαφορὰν τῆς πείρας τῆς ψυχικῆς οὐσίας τῶν κυττάρων, ἐξ ὧν λαμβάνουσιν ὑπαρξιν καὶ λειτουργοῦνται τὰ ἐν λόγῳ ὄργανα. Ἦτοι ὁ ὀστεϊκὸς ἱστός, ὅστις ὡς γνωτὸν δὲν ἔχει ἰδίαν βούλησιν, ἀλλ' ὑπακούει καὶ ἐκτελεῖ τὰς θελήσεις τοῦ ἐγκεφάλου, συνίσταται ἐκ τῆς ἐνώσεως ἀτόμων ὕλης καὶ ψυχικῶν οὐσιῶν μὴ πεπειραμένων. Οὕτω καὶ οἱ λοιποὶ ἱστοὶ ἔχουσιν ἀνάπτυξιν καὶ ὑπηρεσίαν ἀνωτέραν, καθότι ἀποτελοῦνται ἐκ συγκροτήματος κυττάρων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον πεπειραμένων. Κατὰ συνέπειαν ὁ ἐγκέφαλος, ὅστις εἶναι τὸ τελειότερον τῶν ὀργάνων τοῦ ὄντος, συνίσταται ἐκ τῆς κοινωνίας τῶν μᾶλλον πεπειραμένων κυττάρων. Ἡ ψυχικὴ οὐσία τῶν κυττάρων ἐξ ὧν ἀποτελεῖται ὁ ἐγκέφαλος, δεχομένη τὰς ἐντυπώσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου διὰ τῶν αἰσθητηρίων, ἐπηρεάζεται ὑπ' αὐτῶν καὶ ὁλονὲν πειραματίζεται.

Ὑπὸ τοῦ ἐγκεφάλου, τοῦ τελειότερου τούτου ἐκ τῶν ὀργάνων, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται ἡ θετικὴ ὑπόστασις τοῦ ὄντος, καθοδηγοῦνται πάντα τὰ λοιπὰ ὄργανα αὐτῆς πρὸς περιφρούρησιν καὶ τροφοδοσίαν τῆς παθητικῆς ὑποστάσεως τοῦ ὄντος. Παθητικὴν δὲ ὑπόστασιν τοῦ

ὄντος λέγοντες, ἐννοοῦμεν τὰ ὄργανα ἐκεῖνα τοῦ σώματος τοῦ ὄντος, τὰ ὁποῖα λειτουργοῦντα ἀκαταπαύστως τρέφουσι, συντηροῦσι καὶ διαιωνίζουσι τὸ εἶδος αὐτοῦ.

Τὰ μὲν κύτταρα, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπαρτίζονται τὰ ὄργανα τῆς παθητικῆς ὑποστάσεως τοῦ ὄντος, διὰ τοῦ φυσικοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀποχωρίζόμενα ἀπ' ἀλλήλων διασκορπίζονται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ λαμβάνουσι μορφὴν ζωῶφιων, ζωοφύτων κτλ. αἱ δὲ ψυχικαὶ οὐσίαι τῶν κυττάρων, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ἡ θετικὴ ὑπόστασις τοῦ ὄντος, διὰ τοῦ φυσικοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀπαλλαστόμεναι τῆς περιβαλλούσης αὐτὰς ὕλης ἐξέρχονται τοῦ πτώματος κεχωρισμένα ἀλλήλων, ἀλλ' ἔπειτα πάλιν συγκροτοῦνται καὶ συναρμολογοῦνται μετ' ἀλλήλων, ἀπαρτίζουσαι οὕτω τὴν αὐτὴν μορφὴν τοῦ ὄντος μετὰ τὰ χαρακτηριστικά, τὰς φυσικὰς ἐκφράσεις καὶ μετὰ ὅλα ἐν γένει τὰ φαινόμενα τῆς πραγματικότητός του.

Διὰ τὴν σχηματισθῆ ἀκριβοῦς ἀντίληψιν τοῦ πράγματος, συνιστῶμεν νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ὡς ἄνω σχηματιζομένη αὐτὸς μορφὴ εἶναι παρομοία μετὰ τὴν εἰκόνα τῆς ὕλικῆς μορφῆς μίας, τὴν ὁποίαν βλέπομεν ὅταν κατοπτρίζομεθα. Αἱ ψυχικαὶ οὐσίαι αἱ ἀπαρτίζουσαι τὴν μορφὴν ταύτην εἶναι ὀντότητες ἀπείραριθμοι παραπολὺ μικραί, ὥστε νὰ μὴ εἶναι ἀντιληπτὰ ἀπὸ τὸ λεπτότερον μικροσκοπίον. Αἱ ὀντότητες αὗται ἀποτελοῦσι τὴν ζωὴν. Εἶναι ἐργάτριαι. Εἰς τὸ σῶμα τῶν ἀνοργάνων ὄντων ἐπανιδρύουν ἀκαταπονήτως τοὺς ἱστοὺς οἱ ὁποῖοι φθείρονται, ἐπαγρυπνοῦσιν εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν ὀργάνων. Ὅταν τὸ σῶμα εὕρισκεται ὑπὸ ὄρους, ὑπεράγαν δυσμενεῖς κατόπιν παθήματος, νόσου ἢ καὶ ἀπλῶς τοῦ

γήρατος, αἱ ὀντότητες καταλείπουσιν ἀπλῶς τὸ σῶμα, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι τότε εἰμὴ κατασκεύασμα κενόν. Αἱ ὀντότητες εἶναι ἀθάνατοι καθὼς καὶ τὸ συγκρότημα αὐτῶν. Ὅτι δὲ ἀποκαλοῦμεν θάνατον δὲν εἶναι εἰμὴ ἡ ἀναχώρησις τῶν ὀντοτήτων ἐγκαταλείπουσιν τὸ σῶμα τοῦ ὄντος. Προκειμένου νὰ ἀποφανθῶμεν περὶ τοῦ τί ἀπογίνονται αἱ κυριαρχοῦσαι ὀντότητες, αἱ εὐρισκόμεναι εἰς τὸν ἐγκέφαλον καὶ ἀποτελοῦσι τὸ ἐγὼ ἡμῶν, φρονοῦμεν ὅτι αὗται κατὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ σώματος, καίτοι ἐξέρχονται κεχωρισμένοι, ἐν τούτοις ἀμέσως συναρμολογοῦνται ἐντὸς τοῦ πτώματος καὶ ἀπομένουσιν ἡνωμένοι εἰς ἓν ὅλον ἐκτὸς αὐτοῦ. Ἄρα αἱ ὀντότητες αὗται ζῶσιν ἐσαεῖ, τὸ ὁποῖον μᾶς παρέχει τὴν αἰωνίαν ζωὴν, τὴν παρὰ πολλῶν ἐλπιζομένην καὶ ἡ προσωπικότης τοῦ ὄντος ἐπιζῇ. Ἐκάστη αὖλος μορφὴ ὄντος ἀποτελουμένη οὕτως ἐκ τῶν ὀντοτήτων, τῶν ἄλλως ψυχικῶν οὐσιῶν τῶν κυττάρων, εἶναι τῆς ἰδίας φύσεως καὶ συστάσεως πρὸς τὸ ἡλεκτρομαγνητικὸν ρεῦμα. Αἱ δὲ αὖλοι αὗται μορφαὶ εἶναι ἐκείναι, τὰς ὁποίας κοινῶς ἀποκαλοῦμεν ψυχάς.

Καὶ ἤδη ἂς ἐξετάσωμεν τίς ὁ προορισμὸς τῆς ψυχῆς τῶν διαφόρων ὄντων. Ἡ μορφὴ ἡ ἄλλως ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου διαδιδομένη ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ, ἀνυψοῦται καὶ διεισδύει εἰς τὴν θετικὴν ὑπόστασιν τοῦ πλανήτου τὴν σχηματιζομένην ἐκ τῶν ψυχικῶν οὐσιῶν τῶν ἀνοργάνων ὄντων, ἐνθα συναντᾶται καὶ συνεννοῦται μετὰ τῶν ὁμοφρόνων ἀνθρωπίνων ψυχῶν. Οὕτως ἐν τῇ θετικῇ τοῦ πλανήτου ὑποστάσει ἐκ τῆς συνενώσεως ταύτης σχηματίζεται ἀνθρώπινον ψυχικὸν ρεῦμα. Ὅμοίως ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν ζώων σχηματίζεται ζωϊκὸν ψυχικὸν ρεῦμα,

ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν φυτῶν τὸ φυτικὸν ψυχικὸν ρεῦμα καὶ ἐκ τῶν ἀνοργάνων ὄντων τὸ ἀνόργανον ψυχικὸν ρεῦμα, τὸ ἀποτελοῦν τὴν ὑποστάθμην τῶν λοιπῶν ψυχικῶν ρευμάτων. Τὸ ὀλικὸν συγκρότημα ὅλων τῶν ψυχικῶν τούτων ρευμάτων ἀπαρτίζει οὕτω τὴν θετικὴν ὑπόστασιν τοῦ πλανήτου. Ἐν τῷ συγκροτήματι τῶν ψυχικῶν ρευμάτων, αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπέχουσι θέσιν νευρικοῦ συστήματος, αἱ ψυχαὶ τῶν ὀρυκτῶν θέσιν ὀστεικοῦ ἰστοῦ, αἱ τῶν φυτῶν θέσιν μυώνων, αἱ τῶν ζώων θέσιν ἰνῶν, αἱ δὲ ψυχαὶ τῶν ὑπεράγαν ἡθικῶς τελειοποιημένων ἀνθρώπων ἐπέχουσι θέσιν ἐγκεφάλου καὶ διέπouσι τὸν πλανήτην, ὅπως ὁ ἐγκέφαλος διέπει τὸν ἄνθρωπον. Ὡς προεξεθέσαμεν, ἡ κατὰ βούλησιν κίνησις ἐν τῷ ἀνθρώπῳ εἶναι συνεπεῖα τῆς ἐν αὐτῷ ὑπάρξεως θετικῆς ὑποστάσεως καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ οὔτε νὰ ἀμφιβάλλει περὶ τούτου· τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὸν πλανήτην μας, ὅστις διατρέχει αὐτοδοῦλως καὶ κανονικῶς τὴν τροχίαν τοῦ πέραξ τοῦ ἡλίου, χάρις εἰς τὴν ἑαυτῷ ἐδρεύουσαν θετικὴν ὑπόστασιν του, τοῦ ὁποίου τὴν θετικὴν ὑπόστασιν εἶχομεν δώσῃ εἰς τὸ Α' κεφάλαιον καὶ ὄνομα ΘΕΟΤΗΤΟΣ. Καὶ καθὼς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, ὡς προεξετέθη, ἡ παθητικὴ ὑπόστασις αὐτοῦ περιφρουρεῖται, τροφοδοτεῖται καὶ συντηρεῖται διὰ τῆς θετικῆς του ὑποστάσεως, οὕτω καὶ τὰ ἀνόργανα καὶ ὀργανικὰ ὄντα τὰ ὁποία ἀποτελοῦσι τὴν παθητικὴν ὑπόστασιν τοῦ πλανήτου, περιφρουροῦνται, τροφοδοτοῦνται καὶ συντηροῦνται διὰ τῆς θετικῆς αὐτοῦ ὑποστάσεως, δηλονότι διὰ τῆς θεότητος. Ὅμοίως δὲ ὅπως ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἡ διευθύνουσα δύναμις καὶ ὁ καθοδηγῶν αὐτὸν εἶναι ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ, οὕτω καὶ εἰς

τὸν πλανήτην αἱ ψυχαὶ τῶν ὑπεράγαν ἡθικῶς τελειοποιημένων ἀνθρώπων εἶναι ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι διευθύνουσι καὶ καθοδηγοῦσι τὸν ἡμέτερον πλανήτην καὶ ἀποβαίνουσιν ὁ ὕπατος ἐν αὐτῷ κυρίαρχος. Ἐνὶ λόγῳ αἱ ψυχαὶ τῶν ὑπεράγαν ἡθικῶς καὶ πνευματικῶς τελειοποιημένων ἀνθρώπων μετὰ τῶν θανάτων αὐτῶν ἐνώνονται μετ' ἀλλήλων καὶ οὕτω ἀπαρτίζει ἡ ἔνωσις αὐτῶν τὸ ὕψιστον μέλος τῆς Θεότητος, δηλονότι τὸν ἐγκέφαλον αὐτῆς. Αἱ δὲ ψυχαὶ τῶν μὴ ἡθικοποιημένων ἀνθρώπων, τῶν ζώων, τῶν φυτῶν καὶ τῶν ἀνοργάνων ὄντων συνενούμενα μετ' ἀλλήλων, ὡς προεξετέθη, ἀποτελοῦσι τὰ διάφορα κατώτερα μέλη τῆς Θεότητος.

Καὶ ὅπως εἰς ὅμιλος τῶν ὑπνωτισμένων ἀνθρώπων ὑπακούει καὶ ἐκτελεῖ τυφλῶς τὰς θελήσεις τοῦ ὑπνωτιστοῦ, οὕτω καὶ ἐν τῇ Θεότητι, ἡ μὲν βασιλεία τῶν ὑπεράγαν ἡθικῶς καὶ πνευματικῶς τελειοποιημένων ἀνθρωπίνων ψυχῶν κατέχει τὴν θέσιν ὑπνωτιστοῦ, ἡ δὲ βασιλεία τῶν λοιπῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων, τῶν ζώων, τῶν φυτῶν καὶ τῶν ἀνοργάνων ὄντων τὴν θέσιν τοῦ ὑπνωτισμένου ὁμίλου τῶν ἀνθρώπων.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συμβαίνει ἐν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἐν τῷ πλανήτῃ ἡμῶν, συμβαίνει τὸ ἴδιον καὶ εἰς πάντα ἄλλον πλανήτην, διότι τὰ πάντα διέπονται ὑπὸ δύο καὶ τῶν αὐτῶν νόμων, τοῦ φυσικοῦ καὶ τοῦ ἡθικοῦ. Οἱ νόμοι οὗτοι εἶναι αἰώνιοι καὶ ἀναλλοίωτοι καὶ δὲν θὰ παύσωσιν ὑφιστάμενοι καὶ διέποντες τὴν συντήρησιν καὶ ὑπρόσκοπον λειτουργίαν τοῦ σύμπαντος, καθότι καὶ αἱ ψυχαὶ ἡ τὰ πνεύματα τῶν ὑπεράγαν ἡθικῶς τελειοποιημένων ἀνθρώπων, οὐ μόνον δὲν θέλουσι παύσει ὑφιστάμενα, διότι εἶναι ἀθάνατα ἀλλὰ, καὶ

διότι εἶναι πνευματικῶς ἀνεπίληπτα καὶ δσημέραι κρατύνονται καὶ ἐνδυναμοῦνται διὰ τῆς ἐπιπροσθέσεως εἰς αὐτὰ νέων ψυχῶν ἢ πνευμάτων τῶν ὑπεράγαν ἡθικῶς καὶ πνευματικῶς τελειοποιημένων ἀνθρώπων. Ἐξ ὧν λοιπὸν μέχρι τοῦδε ἐξετέθησαν, πᾶς τις δύναται νὰ συμπεράνῃ ἀκόπως, ὅτι, ὁ δεσποτισμὸς ὡς καὶ αἱ ἐπίγειοι ὕλικοι ἀπολαύσεις εἶναι ἐφήμερα καὶ καταστρέφουσι τὸ ἦθος καὶ παρεμποδίζουν τὴν μέλλουσαν εὐδαιμονίαν τῆς ψυχῆς, ὅτι δὲ κύριον μέλημα καὶ σκοπὸς παντὸς ἀνθρώπου δέον νὰ εἶναι τὸ πῶς νὰ καταχθῇ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ μεταξὺ τῶν ἡθικῶς τελειοποιημένων πνευμάτων, τὰ ὁποῖα αὐτὰ καὶ μόνον εἶναι ὁ κυρίαρχος τοῦ Σύμπαντος.

Ἡ περιφρόνησις τῶν ἐπιγείων ὕλικῶν ἀπολαύσεων καὶ τοῦ δεσποτισμοῦ γίνεται τότε μόνον ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ὅταν αὐτὸς δύναται καὶ ὑποτάσσει ὅλα τὰ κακὰ ἔνστικτά του.

Εἰς τοῦτο ἅμα ἀξιωθῇ ὁ ἀνθρωπος, τότε αὐτὸς ἡθικῶς τελειοποιούμενος ἀποκτᾷ ψυχὴν ἡρεμον, γενναίαν, αὐτεξουσίαν, ἀγαθὴν, ἐνὶ λόγῳ ψυχὴν κατάλληλον διὰ νὰ γίνῃ ἐγκεφαλικὸν κύτταρον τῆς Θεότητος. Ὅταν δὲ ἀδυνατεῖ νὰ ὑποτάξῃ τὰ κακὰ ἔνστικτά του ὁ ἀνθρωπος, οὕτω αὐτὸς ὑποδουλόνηται καὶ ἐνυσχύει τὰ κακὰ ἔνστικτά του, ἅτινα δὲ βαθμηδὸν καθίστανται ἰσχυραὶ θελήσεις αὐτοῦ καὶ ἐκ τούτων ὀδηγούμενος ὁ ἀνθρωπος ἀγαπᾷ ὑπερμέτρως τὰς ἐπιγείους ὕλικας ἀπολαύσεις καὶ τὸν δεσποτισμὸν καὶ πρὸς ἀπόλαυσιν αὐτῶν μεταχειρίζεται ὡς μέσον τὸν φόνον, τὴν κλοπὴν, τὴν ἀρπαγὴν, τὸ ψεῦδος, τὴν ὑποκρισίαν καὶ τὴν ἀδικίαν, καὶ ἐξ αἰτίας τούτων ἀδύ-

νατεῖ αὐτὸς ν' ἀποκτήσῃ ψυχικὴν χαρὰν καὶ γαλήνην καὶ οὕτω αὐτὸς γίνεται μικρόψυχος, καὶ ὥς ἐκ τοῦτου μετὰ θάνατον αἱ ψυχαὶ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀγωνιῶν καὶ μόχθων τῶν ἀναγκάζονται καὶ χάνωσι τὴν μνήμην τοῦ παρελθόντος καὶ οὕτω καθίστανται αὐταὶ τυφλῶς ὑπηρετούμενα ὄργανα τῶν ὑπεράγαν ἠθικῶς ἢ πνευματικῶς τελειοποιημένων ἀνθρωπίνων ψυχῶν· ὅπως δηλαδὴ τὸ νευρικὸν ἡμῶν σύστημα ὑπηρετεῖ τυφλῶς κατὰ τὴν θέλησιν τῶν ἐγκεφαλικῶν μας κυττάρων.

ΤΕΛΟΣ

 SISMANOGLIO
PESCARO

 SISMANGLIO

SISMANCOLIO
MILANO